

RESSÒ

Revista mensual
ANY 2
Desembre 1989

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal

COL·LABORADORS:

Pere Adrover
Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Damià Andreu Verger
Toni Amengual
Tomeu Burguera
Pilar Cerezuela
Flo Combis
Sebastià Covas
Joana Dora
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Cosme Mas
Gori Mas
Magdalena Mas
Julià Mascaró
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Magdalena Rigo
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan

COL·LABORACIÓ ESPECIAL

Francesc J. Avellà
President del G.O.B. Mallorca

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
200 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Depòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

EDITORIAL	Pàg. 3
LLETRES A LA TIETA	Pàg. 4
DIUEN QUÈ	Pàg. 5
LA FUMADA D'EN JORDI I EN PERE	Pàg. 6
GLOSES	Pàg. 7
ELOGI D'EN JOAN VIDAL I OLLERS.	Pàg. 8
MAPA TORRENTS	Pàg. 9
EL PLA DEL GOVERN PER A MONDRAGÓ, UNA MONUMENTAL PRESA DE PÈL	Pàg. 10-11
PER NADAL, NO SEMBREM LA MORT ALS NOSTRES BOSCOS	Pàg. 12
BON DIA TERRA! COM ET TROBES?	Pàg. 13
REPORTATGE	Pàg. 14-15
ENTREVISTA	Pàg. 16-17
FENT UNA VOLTA PER LA VILA	Pàg. 18-19
OPINIÓ	Pàg. 20
SALUT	Pàg. 21-22
PEL SEU NOM ELS CONEIXEREU	Pàg. 23
SANT BLAI INFORMA CAL VERMELL RÀDIO	Pàg. 24
NOTES D'ESGLÉSIA S'ACOSTA NADAL	Pàg. 25
GRUP RADIOAFECCIONATS CAMPOS	Pàg. 26
CICLISME	Pàg. 27
ESCACS, HÍPICA, i ATLETISME	Pàg. 28
FUTBOL I BÀSQUET.	Pàg. 29
PASSATEMPS	Pàg. 30-31

ANY NOU, PROJECTES NOUS

El pas d'un any a l'altre és una bona ocasió, encara que no la única, per aturar-se a reflexionar. I tots ens veim obligats a fer-ho en qualque ocasió. Per a qualsevol decisió que hàgim de prendre és bo aquest acte de reflexionar i sol donar millors resultats que si ens hi tiram de cap sense mesurar pros i contres.

Aquest gest tan freqüent a nivell individual, caldria practicar-lo més sovint a un nivell més ample, el de poble, per exemple.

La vida ens ha duit a conuiu en aquest poble i a patir o disfrutar uns mateixos problemes i unes mateixes avantatges. Uns amb més èxit, altres amb més dificultats, tots avançant en la construcció de Campos. Un poble que, en certs aspectes progressa, però que en altres les coses li podrien rodar molt millor.

Des de Campos som espectadors, però també podríem ésser més actors, d'un final de segle caracteritzat per la velocitat. Tot va a tota pastilla: els progressos tecnològics, els canvis socials, la revalorització dels valors espirituals de la persona, la degradació de l'entorn, la recuperació de la personalitat de les minories ètniques,

el redescobriment de la gran energia positiva de l'amor, etc. etc.

I dins aquesta civilització tan dinàmica, quin paper jugam nosaltres? Volem ésser únicament espectadors passius, i per tant sense cap aportació enriquidora, o més aviat sentim la necessitat de posar-nos en marxa i començar a descobrir nous aspectes i potencialitats de la nostra existència? Viure per **tenir** o viure per **ésser**?

RESSÒ, publicació campanera que el mes de juliol complirà el seu segon any de vida i aparició mensual ininterrompuda vol desitjar-vos un feliç i venturos 1990, tot i aportant a aquesta felicitat i ventura el nostre petit gra d'arena.

RESSÒ fa comptes seguir en la seva línia, fent-se eco de la vida de Campos, en qualsevol dels seus aspectes. En aquesta tasca hi tenim cabuda tots i si mai sentiú la necessitat de col.laborar-hi, sempre sereu benvinguts.

Que el 1990 sigui l'any del despertar d'il.lusions, de projectes, de ganes de treballar en qualcun dels camps que ens poden fer més rics, no tan sols materialment, sinó sobretot com a persones.

LEDER CLUB

boutique

- Confecció de prenes de pell a mida
- Complements de moda
- Articles de regal

Carrer Creu, 2 - CAMPOS
TEL. 65.26.11

NOTA INFORMATIVA

La segona part de l'article: "Un pla per a Campos entre la protecció i el desenvolupament", aparegut a Ressò nº 14, degut a la seva extensió, serà publicat al pròxim número.

tot temps

Sabates - Ortopèdia

Carrer Creu n.º4 Tel.65.05.41 CAMPOS

Lletres a la tieta

Desembre '89

"I un dia s'ha de morir,
més o menys com tothom,
se l'endurà una grip
cap al forat profund."

Així és tieta, "més o menys com tothom", aquest any 89 és a punt de morir, segurament no serà una grip, però la veritat és que ben aviat ens deixarà i que amb el temps el seu record anirà minvant, el forat esdevindrà més i més profund. Però vaja tieta, aquesta no vol ser una carta de tristor ni de nostàlgia, la vida continua, és llei de vida i, a més, Nadal és temps de festa, de bulla, de celebracions, d'esdeveniments; com altres vegades ja us he dit, per Nadal tothom té algun motiu per sentir-se bé, per estar content.

D'aquest any 89 en recordarem alguns fets, d'altres ara mateix ja són part de l'oblit. Possiblement ens bufarà, per molt de temps, l'orella la torrentada i també les Normes Subsidiàries, un grapat de milions que es perderen en la concessió dels "xiringos", la construcció de nous carrers, entre les carreteres de Porreres i de Ciutat, (i el que això suposa), la formació de la segona Associació de Veïns campanera, la publicació d'una nova revista, etc.

Llavors cadascú recordarà algun fet que en particular l'haurà afectat; jo, tieta, recordaré que he seguit comptant amb vós, i voldria que vós recordàssiu aquest any com el de la consolidació d'una relació que algunes llengües desgastades han volgut rompre. Gràcies per reconèixer que el meu interès no és de caire material i gràcies també pels vostres consells, sempre encertats.

Bé, tieta, no podem viure de records i per això cal retornar al present, un present que ens va oferint situacions i que, com sempre, tenc intenció de fer-vos arribar.

Supòs que llegíreu, al darrer número de Ressò que hi ha la intenció de dedicar una placeta al nostre estimat germà adoptiu; sí, en efecte, vull dir a D. Gonzalo Torrente Ballester; no sé vós que hi trobareu, però a mi no em satisfà gaire; pens que hi ha molts de campaners de socarrel o que, sense ser-ho, han contribuït més que aquest bon home a la construcció i a la tasca de donar a conèixer el nostre estimat poble. Podria donar-vos un llistat de persones i de noms, però pens que no és necessari; som prou grans i tenim l'enteniment suficient (vos, jo i la majoria dels campaners) per confeccionar-la, cadascun la seva, i llavors arribar a un acord. És clar, però que només som tenguts en compte a l'hora de contribuir (amb vots, amb diners, amb feina . . .).

No sé si vós enteneu el llenguatge dels somnis. En cas afirmatiu m'agradaria que m'explicàssiu el que seguidament us contaré, i que vaig tenir una d'aquestes nits passades.

Havia sopat de peix torrat i d'un poc d'enciam, i llavors un cafè i més tard un altre. No sé si va ser el cafè, el cas és que vaig somiar que havia vist el batle pel poble, i no només un dia, sinó cada dia i durant més d'una setmana; el vaig somiar que parlava amb un parell d'homes davant can Nina, i també que anava a la placeta dels Tres Molins a veure si està tan bruta com la gent diu, i que es passejava per davant certs locals que, segons diuen, tenen la música molt forta a altes hores de la nit, i que mirava, amb ulls extranyats, com una padrina provava, per dues vegades i sense aconseguir-ho, de pujar la voravia davant ca les monges Franciscanes, i llavors que parlava amb els empleats de l'Ajuntament i que els deia que "enguany no tallarem cap pi per posar davall les arcades, en comprarem un de planter, i llavors, en haver passat els Reis, el sembrarem a les escoles. També heu d'enramellar un pi de cada una de les tres placetes, mal sia amb neules fetes pels al.lots dels col.legis. Estaran contents de veure una cosa feta seva al carrer i que ajuda a embellir la vila". I també el vaig somiar que passejava fins al Camp d'Esports i aleshores veia que quan els al.lotons sortien dels entrenaments, per la carretera passaven cotxes que fiblaven i remugava: "fins ara hem tengut molta sort de no tenir cap desgràcia, haurem de veure com ho arreglam".

Vaig somiar moltes més coses, totes elles del mateix estil, però crec que amb aquestes em podreu donar una opinió sobre la possible explicació del somni. Aquest somni acabava que el batle guaitava per una finestra de la Sala, com els Reis, i que la gent entusiasmada repetia incansablement: BATLE, BATLE, BATLE! i ho deien amb tanta força que ben aviat aquella figura que alçava els braços allà dalt es va anar difuminant i desapareixent; la cridòria em despertà, i jo, empenyat, em vaig adonar de la realitat. Tot havia estat un somni, un somni d'aquells que mai no haurien d'acabar.

Fa més de quinze dies que surt a fer una volta pel poble, mai a la mateixa hora. No sé si el batle deu ser viu, m'han dit que si el vull veure he d'anar a la Sala, allà hi té un despatx i un altre de nou que n'hi fan. Els carrers també són Campos, la gent també és Campos.

Adéu tieta i molts d'anys per a tots.

Fins l'any que ve.

UEN QUE . . . DIUEN QUE . . . DIUEN QUE

- Campos serà la capital "marxosa" de la Comarca . . . si ja no ho és ara.

- Hi podria haver set pubs nous a la vila!, alguns d'ells a la zona de s'Eixam.

- Un pub de la vila (de molt d'èxit els caps de setmana) es decanta per la música més avantguardista. Un altre, més antic i amb menys públic, manté un estil de música més clàssic.

- Haurem de gastar més duros o visitar manco locals "de nit".

- Els gastarem al saló de massatges, "puti-club", casa de putes, lloc de consol, relax, divertiment, esbarjo, amor, o com li vulgueu dir, que, es comenta que es podria muntar devers la costa de s'Hereu Mas.

- Pot esser un bon lloc per discutir la política local.

- Ara els municipals ja no s'anomenen així, sinó

"locals", ja que formen part de la Policia Local.

- Aquest prestigiós cos, encarregat de la seguretat de les nostres vides i béns mobles i immobles, podria comptar, en un futur, amb un sergent i dos caporals, (en foraster, "dos cabos").

- El Centre Cultural de Campos està organitzant moltes activitats, d'un temps ençà.

- Fins i tot podria "apadrinar" Call Vermell Ràdio. És a dir, donar-li suport econòmic, a canvi de les naturals i evidents exigències que se solen derivar en aquests casos: calla i fes bonda!

- Dins la Ràdio hi ha dues postures enfrontades: els partidaris de seguir essent independents i els que són més propers al "Centre Cultural de s'Impremta".

- La Delegació de l'OCB (Obra Cultural Balear

comptarà amb nova directiva a partir de divendres dia 29 d'aquest mes.

- Els contenidors dels fems ja no donen "abasto", i l'abocador ja surt a la premsa de Ciutat. Serà vera que a Campos hi ha tanta brutor?

- Els "xiringuiteros" van cremats amb els canals que va obrir la torrentada. Volen que la platja torni al seu estat primitiu.

- Als ecologistes això no els agrada. Diuen que la mar ja se n'encarregarà, d'aquesta feina.

- L'agrupació local del CDS dóna suport a la política del senador Xisco Quetglas, davant les pressions dels sectors més dretans del seu partit.

- No es duen molt bé els "Pepe's Band" amb els "suaristes".

- Les Festes de Nadal ja són aquí.

- Ca'n Pere Ignasi passa per ull.

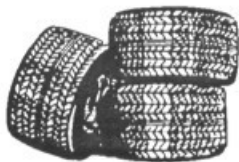
- L'Ajuntament no en vol saber res de res.

- Ha enviat l'assumptu a Ciutat, perquè la Comissió del Patrimoni determini el que s'ha de fer.

- Vendrà Nadal, menjarem torró, beurem cava, ens direm "Molts d'anys", però els vells ressentiments dels més intolerants no desapareixeran.

- A tots, campaners i externs, ecologistes o desenrotllistes, "peperos, cederos, sociatas, pesemeros" i altra fauna, vells i joves, fans d'En George Michael o d'En Mozart, a tots, una abraçada ben forta i que tengueu un bon Nadal i molt, molt, però que molt millor any nou.

Pago-figo.

TALLER
PNEUMÀTICS
I EQUILIBRATS

MIQUEL BORDOY
SERVEI DE PNEUMÀTICS:
MICHELIN

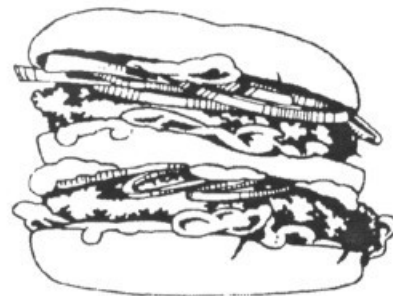
I
GOODYEAR

VENDA BATERIES VARTA
I REVISIÓ FARS

Carrer Victòria, 57

CAMPOS

CAFETERIA - BAR
« ES VICI »

UNA CAFETERIA AMB UNA GRAN
EXTENSA VARIETAT DE PLATS
COMBINATS I ELS REIS DEL
« SANDWICH »

Ctra. Palma - Campos, Km., 36
A 500 metres de Campos

LA FUMADA D'EN JORDI I EN PERE

ocuparies del problema.

Jordi.- Au, deixeu anar, perquè tú ja t'encens.

Pere.- No, no ho vull deixar anar, al contrari en vull parlar un poc més.

Jordi.- M'estim més parlar de futbol.

Pere.- No, si quan vos parlen de segons que, vos estimau més girar fulla.

Jordi.- Mira Pere, tu i jo som amics i te diré una cosa en confiança, però no ho has de dir a ningú, aquest assumpte és molt espinós i segur que duria molts d'enfrontaments entre el poble i l'Ajuntament. Si ara ens posassem amb aquest projecte és ben segur que a les pròximes eleccions no treuríem cap regidor i això seria un vertader desastre, entens l'assumpte?.

Pere.- Sí, i be que t'entenc, per vosaltres el més important, al manco no m'heu demostrat el contrari, és controlar l'Ajuntament i vos pensau que si estau bé vosaltres i els vostres ja està bé tothom, així no anau a cap part, es tracta d'actuar i de posar amb marxa aquest assumpte i no pensar amb si a les pròximes eleccions vos triaran a vosaltres, pensau que el poble, necessita d'aquest servei i d'altres.

Jordi.- Vols que no en parlem pus?. Cada vegada que me veus, me vens amb problemes i mal de caps, ja pareixes aquells que només critiquen.

Pere.- Escolta Jordi, si critic no és per gust, que més voldria jo, que no haver de parlar a finals del 89 de problemes quasi tercermundistes i que afecten al nostre poble. Si fessiu les coses amb bé comú, o més ben dit si en fessiu qualche una, no te donaria cap mal de cap, però el que passa és que la vostra política és de no fer i de no deixar fer res, per això l'any passat vareu tenir 40 milions de superàvit.

Jordi.- Ja està bé.

Pere.- No bé no hi està.

Jordi.- Idò està malament, però deixa'm anar.

Pere.- No, encara te vull dir una altre cosa. Saps que ara ens volen posar un altre impost?.

Jordi.- Si, vaig llegir al diari cosa d'això.

Pere.- Idò aquest impost ecològic, que segons es diu, el Govern Balear estudia la formulació, no l'hauríem de pagar els ciutadans de les Illes, els que si l'haurien de pagar són els especuladors, les grans empreses urbanitzadores i el partit que governa a les Illes.

Jordi.- Valdria més que callasiu, tú no saps que dius i a més perquè haurien de pagar tots els que dius?.

Pere.- És molt senzill, perquè si haguessin tret el Catalog d'Espais Naturals fa un parell d'anys, els urbanitzadors ja sabrien a on poden construir i a on no ho poden fer, i s'evitarien molts de problemes, així no hauríem de pagar cap duro. Es tracta de protegir el que és just i construir el just perquè totes les maces fan mal.

Jordi.- Aquest pic Pere, tens raó, però no la te vull donar, allò trist per nosaltres amic meu, és que molt de pics n'hi ha com tú que tenen raó, però mai els hi podrem donar.

Pere.- Bé, jo me n'he d'anar Jordi, perquè ja s'ha fet tard i pareix que vol ploure, ja en parlarem un altre dia.

Jordi.- Vols que t'acompanyi amb el cotxe?.

Pere.- No, aniré a peu que veuen mes bé el camí. Adéu Jordi.

Jordi.- Adéu Pere.

Els noms són inventats i qualsevol semblança amb la realitat hauria d'esser pura fantasia.

Jordi.- Uep com va, quin senyal per aquí?.

Pere.- Pensa, he vingut per arreglar lo de la declaració del mal que va fer la torrentada.

Jordi.- I que al menys has cobrat qualque cosa?.

Pere.- Si, ha anat bé, m'han pagat lo que tocava, però ara tenc un problema bastant greu, ara tenc l'aigua del pou contaminada.

Jordi.- Contaminada de què?.

Pere.- Crec que és dels pous negres de la vila, porque l'he feta analitzar i li varen trobar de tot i molt. L'analista me va dir que lo millor que puc fer es tapar es pou.

Jordi.- Això no és res, prest vos duran l'aigua de ciutat per regar i tots estarem salvats.

Pere.- En això no t'ho creus ni tú, ja te vaig dir un dia que no t'hen rigues dels pagesos. El que heu de fer voltros els de l'Ajuntament, és mirar de canalitzar les aigües brutes i netes i al manco podríem regar amb les aigües depurades; perquè ara les aigües brutes no fan més que mal i això, a la llarga, pot provocar algun desastre i crec que s'acosta al delictic ecològic.

Jordi.- Això pot dur molts de mal de caps i no hi ha gaire cosa que desferrar, a no ser qualque brega.

Pere.- Saps si haguessis desferrat qualque pilot de merda veuries si te pre-

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ MIQUEL LLADÓ

Avda. La Virgen, s/n. - Tel. 65.06.75

UNA VISITA EN ES TRENC

Me'n vaig anar una setmana
enguany a estiuetjar
a sa vorera de la mar
i vaig fer aquest reportatge.

Vaig estar a Ses Covetes
i sortia qualque horabaixa
i qualquna de descuidada
hi deixà fins ses braguetes.

Jo no puc anar pes sol
vaig tenir un herpes en es cap
i a dins la casa arraconat
veia passar qualque estol.

Es metge me té privat
tampoc puc anar a nedar
he vist molt de bacallà
i no estava gens congelat.

A la mar tot està bé
veus coses de tota casta
també veus qualque vellarda
creu-me que fa es seu paper.

Qualcuna per tot són rues
per sa cara i lo demés
són iguals que ets ametlers
quan han tirades ses fulles.

Un dia no feia sol
i vaig arribar a s'arena
més d'una geia d'esquena
i a devora ella es betzol.

Una cosa m'extranyà
d'una que jeia d'esquena
que amb un brot de mata verda
un poc la se va tapar.

A mi molt poc m'hi importa
d'aquestes que van en pèl
ho feis així com voldreu.
Procurau guardar sa roba
jo a ca nostra tenc sa dona
i ho feim així com podem:
de cap manera.

Diuen són estrangeres
qualcuna crec que n'hi ha
però també em vaig fixar
n'hi havia de campaneres
no vull anomenar peces,
no m'agrada agraviar.

Si un se'n va a estar a la mar
es temps de vacances
en veus molts de mugrons
no importa anar a vetlar.

Allà pots veure de tot
no importa pagar entrada
una te mostra una mama
i s'altra t'ho mostra tot.

Perdonau s'expressió
tant casada com fadrina
si vos surt qualque xiripa
vos convé aprofitar-ho
que en pegar-vos s'aufegor
no cantarà sa gallina.

Disfrutau, afartau-vos
d'es millors anys que teniu
pensau que es qui vos ho diu
pot molt bé aconsellar-vos.
No espereu despertau-vos
quant s'edat vé a obligar-vos
per la força a estar cop piu.

Toni Vidal "Sostre".

Durant es dies passats
que amb so "parte" donaven
creis-me que molt m'assustaren
quan alerta roja mostraven
de noves grans tempestats.

Déu vulga que res d'això
ens tornàs aigua donar
duita de mala manera
com sa que caigué darrera
i no ens donà res de bo.

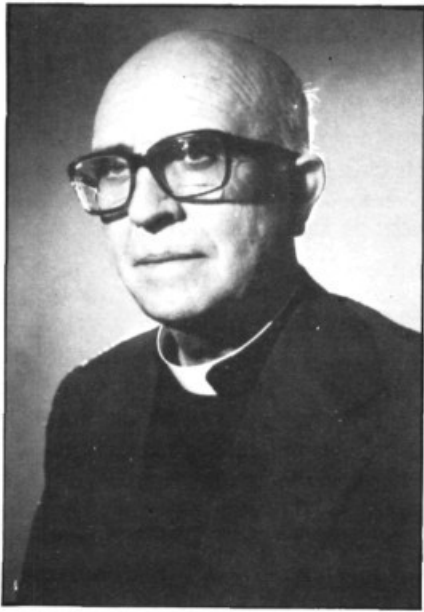
Dins Campos, com molt sabeu,
un susto ben gros ens donà
moltes parets esbucà
arbres amb arrels arrencà
per tot a on va passar,
se'n ho en duia tot arreu.

Motiu tenc d'estar esverat
quan sent "es parte" donar
no fa gaire temps ençà
que es torrent es desbordà
i per colmo l'han tapat
no sé si és s'autoritat
o algun encarregat
d'aquells que ses síquies fan.

Diuen que el destaparan
quan anem a protestar,
ens volen aconhortar
o llevar-nos de davant?.

No voldria haver de dir
lo que em sent a es cor
qui més qui manco té por
veient lo que vàrem sufrir.

Un campaner.

ELOGI D'EN JOAN VIDAL I OLLERS

Un dia de ja fa molts anys em va deixar llegir el manuscrit del seu extens treball de la toponímia de Campos: tota una joia, evidentment. Jo era jovenet, i aquell embalum quasi em fugia de les mans. De fet, quasi m'apasionava més l'obra que el contingut, tot tan pulcre. M'hi trobava com un home nou que coneix coses de la vila com mai no s'ho havia imaginat. Tenc ben present, encara ara, que el vaig llegir potser massa al·lucinat, una mica vanitos i indecís. De fet, en aquells anys, poca cosa coneixia jo dels talaiots, coves, parets i monuments megalítics que hi ha a les contrades de Campos. Fins i tot diria que em venia com a de nou; em semblava estrany, tot allò, com a impossible, irreal i fictici. Una cosa llunyana, inversemblant. Perquè a l'escola de llavors no se'n parlava d'aquestes coses. Ens amagaven allò que teníem com a propi, natural, i ens volien enlluernar amb miracles de sants i dèspotes conqueridors de les Amèriques.

No se ben bé per què, ni com, en Joan Vidal i Ollers em semblà sempre un erudit, tímida i respectuós, una persona amable i oberta, afalagadora, molt interessada en tot allò que podríem definir "d'esperit campaner" - i amb les puntualitzacions que calguin. Amb els anys, m'arribaren, de mà seva, els seus treballs d'investigació, com ho feren els de "La família de Ca'n Beca", i posteriorment els que feien referència als molins de ramell, que amb tanta meticulositat investigà, guiat pel mestratge del seu pare, que fou el constructor dels més perfectes que hi ha a l'illa.

No és aquest, però, el caire humà que més m'interessa de Joan Vidal i Ollers, sinó, sobretot, els seus consells i la seva coneixença del *corpus* toponímic campaner. "Es capellà Beca" tingué la sort de poder tocar amb les mans, i viure amb els ulls, tot el color de les pedres que dignifiquen la nostra història. I, a més, en deixà constància escrita. Si no fos per ell, moltes, moltíssimes coses sobre la prehistòria de Campos restarien a les fosques, callades com les pedres que la mà de l'home ha fet malbé. Ell, però, volgué deixar-ne constància, i meticulosament, sàviament, estimà el caràcter de

cada pedra que conforma el terreny campaner.

Hi pens molt sovint, perquè cada pedra, i cada grum de terra, ens identifica plenament amb el call del país que volem i sabem nostre. Conèixer, i estimar l'ull de la terra que vivim i ens manté és el símbol més ferm que subretxa la nostra personalitat i fa més viu el nostre caràcter de poble obert a la mar i a tots els vents. Tot això en Joan Vidal i Ollers ho tenia molt clar, i precisament per això dedicà molt temps de la seva vida a investigar les arrels més profundes - tot macs i terradel nostre passat, del poble que som.

No em cansaré mai d'agrair-li la seva feina - i li ho vaig fer entenent a ell més d'un pic-, sobretot perquè si no l'hagués feta ell, restaria ara en l'oblit més absolut. Com es poden pagar, i agrair, aquests treballs?. No ho sé. Però convendria que es tinguessin molt en compte per tal de millorar el futur que ja vivim.

La mort, sobtada, d'en Joan Vidal i Ollers m'ha deixat fred, atabalat, sobretot perquè no la m'esperava. Són coses que passen, no sé si intrascendents, com se sol dir... Ara i aquí tothom va a la seva, i de cop i volta te n'adones que t'ha fuit, per a sempre, un amic. I quan tot ja està fet, quan ja és definitiu, és el moment quan es veu amb més claretat el sentit del futur.

El poble de Campos té molt per agrair a en Joan Vidal i Ollers. La seva feina feta, tots aquests treballs d'investigació, fets i refets, sobre el terreny campaner tenen una importància que no es pot mesurar amb paraules ni amb elogis, sinó enaltir obertament amb tot el call del seny; i així s'hauria de fer. Agrair-li-ho ara ja és una mica inútil, no massa transcendent; perquè en aquest poble ja no sabem estimar allò que tocem amb les mans quan es viu, i solem pensar en els reconeixements quan tot ja és irrecuperable. Demà, però, tornarà a sortir el sol i ens aixecarem una mica més espavilats.

Damià Huguet.

No fa gaire, i en aquestes mateixes planes, vaig deixar escrit, amb el ferro de la lletra, i referint-me als treballs històrics sobre Campos, que l'obra de Joan Vidal i Ollers "és un treball magnífic, complet, minuciós; una d'aquelles coses que sorprenen per la tenacitat vessada durant anys per qui ho ha duit a terme amb una subjugant devoció. És, també, una feina impagable, que s'ha d'agrair en el sentit que si ell no l'hagués feta ara tot restaria molt més a les fosques".

Tot això ho vaig escriure amb una mà al cor i l'altra al bolígraf que em serveix per a dir les coses, (el suc de la memòria,) als altres. No varen passar quinze dies de que es fes públic aquest escrit i en Joan Vidal i Ollers, "es capellà Beca", va venir a ca meua per fer la xerradeta, en un dia d'estiu, per tal d'agrair-me -si així es pot dir- el comentari elogiós que jo havia fet de la seva obra. Jo no em mereixia tant. Ni n'hi havia per tant, evidentment. Però la sensibilitat d'algunes persones -poques de vegades va molt lligada a l'esperit espontani de l'amistat i de la intel·ligència; i això s'ha de reconèixer, perquè és bo i testimonial.

Fa molts anys que conec -vaig conèixer- en Joan Vidal i Ollers, "es capellà Beca". Un home alt, magre de cos, primatxol i pàl·lid, vitalment orgullós, de talles ben fetes, ben mesurat, pulcre, impetuós, amb una calvicie que mereixia respecte, ordenat i meticulós, de mà oberta i rialla sincera. Així l'he vist sempre, sempre. I així el recordaré, sobretot perquè ell era així.

EL PARTIT POPULAR I LA UNIÓ MALLORQUINA, ÚNICS RESPONSABLES DE L'ELEVAT COST DE LA PROTECCIÓ DE CALA MONDRAGÓ

EL PLA DEL GOVERN PER A MONDRAGÓ, UNA MOMUMENTAL PRESA DE PÈL

L'eufòria inicial amb què els ecologistes i en general tots el mallorquins que estimam la nostra terra acollírem l'anunci de la definitiva salvació de Mondragó ha anat donant pas a la indignació en conèixer els detalls de la solució final promoguda pel Govern que presideix Gabriel Cañellas, i que bàsicament consisteix en la compra a preu d'or (3.450 milions de ptes.) d'una petita part d'aquest espai natural, fent descaradament el joc als promotors, establint un perillós precedent segons el qual protegir implica necessàriament comprar, i tractant d'escalivar el poble de Mallorca -i molt particularment el hotelers, que també s'havien adherit a la demanda de protecció per a Mondragó- amb l'argument que conservar el patrimoni natural és molt car i només s'ha de fer en casos excepcionals. Una jugada francament magistral del Govern, si el Parlament comet l'error històric de permetre que la dugui a terme.

Com hem dit, el pla del Govern establiria un precedent perillós, fent veure que per protegir un bé (en aquest cas, un espai natural) és imprescindible que aquest passi a ser propietat pública. No deim que això no sigui desitjable, perquè basta veure que la gestió d'espais protegits que romanen en mans privades (com la Punta de n'Amer o Es Trenc o el Salobrar de Campos) resulta més que deficient. Però de cap manera podem acceptar l'argument reaccionari segons el qual la societat, a través dels poders públics, no té cap dret a intervenir dins de l'àmbit de la sacrosanta propietat privada. Per qualche cosa existeix l'ordenament jurídic, i el precepte constitucional de la primacia de l'interès col·lectiu sobre el particular. Si un senyor, o una empresa, és el propietari d'un espai natural d'interès social com Mondragó, no pot pretendre poder fer-ne el que li doni la gana, sinó tan sols allò que les lleis aprovades pels

representants del poble sobirà li permetin, i això no va en absolut en detriment del concepte estricte de propietat. De la mateixa manera, el col·leccionista d'art que té un Picasso a la seva pinacoteca particular n'és el legítim propietari, i en canvi no està capacitat legalment per cremar-lo senzillament per l'afany de figurar al llibre Guinness dels rècords.

I és que permetre la urbanització de Mondragó hagués estat una aberració comparable a tolerar la cremada d'un Picasso, amb l'única diferència que la sensibilitat de la classe política, pel que fa al patrimoni natural, va molts d'anys endarrerida respecte a la relativa al patrimoni artístic.

Ara bé, en el cas de Mondragó, els plans urbanístics aprovats pels representants legítims del poble (l'Ajuntament de Santanyí i el Govern Balear) havien atorgat de fet uns drets legals als propietaris, inclòs el dret a urbanitzar

una part de l'espai, i òbviament la retirada d'aquests drets ha d'implicar el pagament d'una indemnització justa que han de fixar els tribunals. Això no ho discuteix ningú.

QUI TÉ LA CULPA DE L'ELEVAT COST DE SALVAR MONDRAGÓ?

Quan els promotors de la hipotètica urbanització compraren una part de Mondragó, tot aquest espai estava catalogat com a sòl rústic. Si no s'hagués produït cap maniobra especulativa, aquelles 100 hectàrees (les mateixes que el Govern pretèn adquirir) valdrien tan sols 100 o 200 milions de ptes., en lloc dels 3.450 milions que el Govern sembla disposat a fer pagar a la ciutadania pel seu capritx.

Però dissortadament, d'aquelles 100 Ha. només 54 conserven el seu status mentre les altres 46 han passat a ser urbanitzables (29 d'elles, amb Pla Parcial aprovat), per obra de la majoria municipal

de Santanyí (del Partit Popular) i del Govern Balear fruit de l'entesa entre el PP i la UM. Aquest dos partits mereixen realment passar a la història per la seva obstinació (o torpesa) en aquest tema: tres vegades que s'ha presentat al Parlament una iniciativa per protegir Mondragó, ha estat rebutjada amb els vots del PP i la UM, o bé la pròpia discussió del tema fou vetada pel Govern. Això no va sorprendre en absolut ningú tenint en compte els rumors insistents i no desmentits sobre la participació directa en la urbanització d'un conseller d'aquest Govern.

Que quedi clar: l'oposició ecologista a la urbanització de Mondragó se remunta als orígens del projecte, fa més de deu anys. El més injust que se'ns pot dir és que ens hem despenjat amb aquesta reivindicació tot just quan el taxímetre (posat en marxa pels qui irresponsablement aprovaren plans i projectes urbanístics) marcava ja molts de

centenars de milions de pesetes. Així, resulta impresentable el següent comentari, fet al respecte per un periodista de coneguda ideologia ultraconservadora: «El mecanismo es conocido: cuando va a comenzarse una urbanización, el ecologismo se pone en marcha y emprende una intensa campaña de agitación social...».

Es cert que el nombre d'entitats i col·lectius adherits a la campanya en defensa de Mondragó ha anat en augment, i que avui ens fan costat organitzacions tan diverses com el Moviment d'Escoltes i la Federació d'Hotelers, però no creim que honestament se pugui objectar res a la progressiva conscienciació dels diferents estrats de la societat mallorquina pel que fa a la defensa del medi ambient.

Un altre fet que crida l'atenció és que alguns santanyiners (els partidaris acèrrims de la urbanització) ens tractassin a nosaltres d'intrusos (perquè procedents de Palma i de molts de pobles de Mallorca, participarem a la

festa concentració en defensa de Mondragó celebrada a Santanyí el passat 5 de Novembre), quan no han tengut cap inconvenient a deixar-se tractar com a indígenes d'un territori colonial per un promotor de Baviera, de nom Josef Schörghuber, sens dubte una mica més extern que nosaltres a Mallorca.

Tornant al tema de les indemnitzacions, les que derivin de la protecció de Mondragó seran fixades per un tribunal, i preferim no fer aquí elucubracions al respecte. Se parla molt del precedent d'Es Trenc, on l'Audiència ha imposat 1.200 milions, però el Suprem encara ha de dir la darrera paraula, i hi ha motius per pensar que l'alt tribunal reduirà sensiblement aquesta quantia.

ÉS RAONABLE EL PREU QUE VOL PAGAR EL GOVERN?

El pla del Govern Cañellas, que pròximament debatrà el Parlament, contempla la compra de 100 Ha. a Mondragó per 1.950 milions

de ptes., en 10 anys i amb un 12% d'interès nominal anual, cosa que significa que el cost real de l'operació seria de 3.450 milions de ptes. (anualitats de 345 milions, i no de 195 com s'ha dit per enganar el públic, encara que 195 milions tampoc són cap pixarada). Això representaria pagar cada hectàrea a 34,5 milions. Si tenim en compte que 54 Ha. de les que se comprarien són encara rústiques (preu normal, 1-2 milions/Ha.), 17 Ha. urbanitzables sense Pla Parcial (5/10 milions/Ha.), i només 29 Ha. urbanitzables amb Pla Parcial (10-20 milions/Ha.), arribam a la conclusió que el preu just per adquirir aquestes 100 Ha. seria de 429 a 858 milions. Un preu elevat, perquè com hem dit el PP i la UM varen voler que una part d'aquest territori deixàs d'estar catalogat com a rústic, emperò així i tot incomparable amb els 3.450 milions que en Cañellas s'apresta a fer-nos pagar.

Hi ha hagut un pacte secret amb els promotors? No ho sabem. El que sí sabem cert

és que aquests senyors no se n'aniran gens escaldats de la seva aventura mallorquina.

Creim que el Parlament té l'obligació moral d'impeidir que s'executi aquest pla aberrant de compra dissenyat pel Govern Cañellas. És un frau a l'economia de la Comunitat Autònoma, i en seran responsables tots aquells partits que li donin suport. Ni tan sols se pot dir que l'adquisició de Mondragó sigui prioritària dins d'una estratègia - que sempre hem defensat - encaminada a augmentar sensiblement el ridícul percentatge de sòl públic existent en aquestes Illes. No acceptam que a l'hora d'elegir noves finques per ampliar el llistat de les públiques hagin de primar, com fins ara, l'amiguisme o el desig de satisfer determinades aspiracions empresarials. L'Albufereta o el Salobrar, les Salines de Can Picafort o certs enclaus de la Serra de Tramuntana, haurien de tenir prioritat sobre Mondragó, maldament els respectius propietaris no siguin empreses immobiliàries ni amics personals dels consellers. Perquè hi ha que dir-ho tot: les 100 Ha. que el Govern vol comprar a Mondragó ni tan sols són les ecològicament més interessants de la zona, sinó que coincideixen exactament amb la propietat dels promotors d'una urbanització que, afortunadament, mai serà una realitat.

Francesc J. Avellà
President del
G.O.B. Mallorca

PER NADAL, NO SEMBREM LA MORT ALS NOSTRES BOSCOS.

La utilització d'arbres (vius o tallats) com a element decoratiu de Nadal és una moda introduïda no fa gaires anys entre nosaltres, però que està assolint proporcions alarmants.

Pins, alzines, teixos, savines i qualsevol altra espècie d'arbre de la nostra Serra o marina, arbusts com el cirerer de Betlem i l'arbre de visc, i fins i tot arbres d'importació, com l'abet, són arrabassats, tallats o mal trasplantats quan s'acosten les festes de cap d'any, per acabar dins els contenidors de fens un parell de setmanes després. A la part forana, donat el més fàcil accés als boscos, és més freqüent que les famílies surtin a procurar-se l'arbre directament de la naturalesa, mentre que a Ciutat els grans magatzems i els mercats nadalencs fan un gran negoci amb la venda d'arbres.

Aquesta és una realitat contra la qual el GOB creu arribat el moment d'emprendre una gran campanya, amb l'objectiu de convèncer el gran públic de la necessitat d'erradicar un costum que és tot un símbol de manca de respecte per l'entorn.

En aquest tema dels arbres de Nadal, com en tots, existeixen alternatives. Qui no se resigni a abandonar la tradició, trobarà al mercat excel·lents models artificials fets de plàstic, alguns dels quals a penes són distingibles dels de veres; el seu cost més elevat queda compensat pel fet de ser de duració indefinida. També se poden fer arbres a base d'una branca seca d'arbre fruital, de papers brillants, etc. Qui tenguí un jardí o trast pot decorar per uns dies un arbre viu. Tot, menys utilitzar un arbre silvestre, ja sigui comprat o anat a cercar, viu o mort.

Full patrocinat pel

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Agricultura i Pesca

**MATAR UN ARBRE PER CELEBRAR UNA FESTA
ÉS UN COSTUM INDIGNE D'UN POBLE CIVILITZAT.**

BON DIA TERRA! COM ET TROBES?

Aquest planeta on habitam, la Terra, existeix des de fa 4.600 milions d'anys. Si condensam aquest espai de temps tan gran en un altre espai de temps més fàcilment imaginable podríem comparar la Terra amb una persona de 46 anys. Vegem com ha passat la vida aquesta persona i quin és el seu estat actual de salut.

No sabem res en absolut de com varen transcórrer els primers 7 anys de vida d'aquesta persona (o la Terra). El que sabem és que fou a l'edat de 42 anys que varen començar a florir les primeres plantes damunt el nostre Planeta.

Els Dinosauris i els grans rèptils varen comparèixer fa aproximadament 1 any,

quan el planeta atenia 45 anys. Els mamífers arribaren fa només 8 mesos. Devers mitjan setmana passada un goril·les amb aspecte humà es convertiren en uns humans amb aspecte de goril·la. El darrer cap de setmana les darreres glaciacions varen embolicar la Terra.

L'home actual és per aquí des de fa 4 hores. Fa una hora que es va descobrir l'agricultura. La revolució industrial començà fa un minut.

Durant aquesta darrers 60 segons l'home modern ha convertit al Planeta en un femer.

Ha causat l'extinció de 500 espècies d'animals. Ha deixat la Terra com un colador, expoliant les fonts d'e-

nergia (petroli, etc.) I ara, talment un infant inconscient, encara braveja de les seves proeses, damunt una corda fluixa davall la qual hi tenim la guerra que acabaria amb totes les guerres i destruiria definitivament aquest oasi de vida dins el sistema solar.

Café TURISME

Forn de Ca'n Vadell

**Elaboració artesana
dels productes tradicionals**

Carrer Manacor, 19
Telèfon 65.23.24

07630 CAMPOS

NO EN TALLEU PUS !

FOTO VIDAL

LEONOR MIRÓ ROIG

FRUITS SECS

Vos ofereix, per a festes, aniversaris, i qualsevol altra ocasió, un gran assortiment d'aperitius, fruits secs, llepolies i llegum. Tot a la menuda amb la garantia de

Truyols. Fruits Secs de Mallorca, S.A.

Carrer Ferrocarril, 1
07630 CAMPOS

GUILLEM LLADÓ, “DAI-DAI”, UN CAMPANER QUE TORNA AL POBLE QUE EL VA VEURE NÉIXER I CRÉIXER, DESPRÉS DE TRENTA-NOU ANYS.

L'amo En Guillem Lladó, Dai-Dai, és un home de quasi vuitanta anys, supervivent de la Guerra Civil, que va partir a córrer món l'any 1950, travessant bona part del Continent Americà, més concretament quinze països.

Dos anys després s'establí a Uruguai, on es reuní amb la seva dona i la seva filla petita que havien quedat a Campos.

Poc temps després, tots tres s'encaminaren cap a Guatemala, on començaren una nova vida, posant diferents negocis: primer una carnisseria, llavors el que ells anomenen una barruteria, que ve a ser una botiga de comestibles. Així fins els nostres dies, passant moments bons i dolents, com el moment del terratrèmol que va patir Guatemala l'any 76 i que li duu molts mals records a l'amo En Guillem, ja que, des de llavors ençà la seva dona pateix una minusvalia.

Ara, trenta-nou anys després, ha vist la possibilitat de tornar a les seves arrels, amb l'ajut del Govern Balear. Ha vingut acompanyat del seu gendre i del seu nét, per passar uns dies amb els seus familiars i amics. Segons ens comen-

ta ell "l'única pega, per poder acabar de fer la festa, és que no hagin pogut venir la meua filla i la meua dona, però per a la meua dona, amb la seva malaltia, era molt arriscat fer un viatge tan llarg".

Aquest homonet, farcit de simpatia, que parla un català amb accent sudamericà, ha trobat moltes coses canviades del nostre poble i, sobretot, de la Ràpita, ja que només recordava la primera línia de cases i ara hi ha trobat un poble . . .

Vàrem parlar amb ell un dia abans de partir cap a Guatemala. Era un divendres al vespre i havia promès a la seva dona que diumenge seria a casa seva.

Pregunta.- Què vos ha paregut Campos després de trenta-nou anys?

Resposta.- Uf! . . . quasi no ho puc dir, perquè l'he trobat tot tan canviat i bonic que no sé què dir-te. La festa que m'han fet a Campos ja no hi ha res igual. El cas que m'han fet els meus amics i familiars és preciós.

Jo no ho esperava: a Madrid igual, a Palma el mateix. Ha estat preciós.

P.- Vàreu esser rebut en audiència pel Rei; què vos va semblar anar a parlar amb el Rei?

R.- Vaig anar dins el Palau. Ho podreu veure per la

televisió quan estic abraçat amb el Rei, som jo. Ja et dic: per tot allà on he anat m'han fet molt de cas. A Palma, el President, que ara no record com es diu . . .

Gabriel Cañellas.

Aquest mateix. Em va dur al futbol, a seure a la llotja. A l'hotel em va dir: "Si necessitau res basta que ho digueu". I el Rei em va dir: "Don Lladó, a vostè li faran una festa que no hi ha cap president que n'hi hagin fet cap d'igual, i demani el que vulgui, Don Guillermo". Això, m'ho varen dir tres o quatre vegades, tant el President mallorquí com el Rei i jo els vaig dir que no necessitava res més que salut i els agraeixo molt tot el que han fet, perquè tot ho ha pagat el President mallorquí, gràcies a Déu.

P.- Per què vàreu decidir partir de Campos cap a Guatemala?

R.- Jo vaig partir de Campos perquè volia conèixer món, i no duia altra idea. Com que jo havia estat a la Guerra i no m'havien mort, vaig dir: ara hem d'anar a conèixer món. Vaig partir quasi sense pensar si necessitava doblers o no i vaig poder

veure que si no lluites ningú no et regala res. Jo els dic a tots: si hi voleu anar, anau-hi, però s'ha de lluitar. És molt bonic, és molt bonic per allà.

P.- Quan vàreu partir de Campos, cap a on anàreu?

R.- Vaig anar cap a Brasil, però hi vaig estar poc temps, perquè hi havia molta misèria. El menjar dolent, poca aigua. No em va agradar gaire Brasil. Llavors vaig dir: jo me n'he d'anar cap a Uruguai. Vaig enviar a demanar la meua dona i la meua filla i allà ens vàrem col·locar bé i així fins que vaig arribar a Guatemala.

P.- Quin era el vostre ofici per allà?

R.- Em sembla que el primer que vaig posar va ser una carnisseria. En vaig tenir dues o tres i em va anar bé, perquè jo no enganyava ningú, perquè allà enganen tota la gent. Em varen donar un diploma que no hi ha ningú que el tenguí i tothom deia: "Com és que a En Lladó li han donat un diploma?", pel tracte que tenia amb la gent quan em demanaven una carn i si no hi era, deia: no n'hi ha i allà sempre venen "carn bona" i no n'hi ha. Tu ho entens a això? Llavors vaig posar una

barrutera i em va anar més o manco bé.

P.- Com vàreu viure el terratrèmol de Guatemala de l'any 76?

R.- Sí, va ser terrorífic. Molts de morts i devers vuitanta-mil cases en terra. Va ser molt trist. De llavors ençà la meva dona està malalta, però ara pareix que es posa millor. Ja fa tretze anys que està així. Nosaltres encara vàrem dur sort, perquè a ca nostra quasi no la va afectar. Va ser terrible.

P.- Que és el que enyoràveu més de Mallorca i, més concretament, de Campos, per allà?

R.- Res, perquè tenia la filla, i la dona més o manco marxava.

Però hi devia haver

qualque cosa que enyoràveu ...

Bé, sí. Els amics i els familiars quan em varen cridar per venir cap aquí em varen dir: "Que menjaríeu sobrasada?" i jo vaig dir que sí, i ensaïmades. "Quan arribis aquí tindràs tot el que voldràs". I va ser veritat de tot. Vàrem anar a l'hotel, del millor que hi havia, quasi no em podia aturar de menjar. Hi havia moltes forquetes i copes i jo no estic avesat a menjar amb tantes de coses. Tot ho havia de fer amb la forqueta i els ganivets, no ho podia agafar amb els dits. Estic molt content de tan bé que em tractaren. No podien tractar-me millor.

P.- Què és el que destacaríeu més d'aquest

viatge?

R.- Tot ha estat molt bonic. L'estada amb el Rei i el President Mallorquí que em va dir: "don Guillermo, es posi en contacte amb el gerent de l'hotel i demani el que vulgui que vostè sap que tot està pagat". I amb el Rei jo tremolava, et dic la veritat, tremolava i només deia: i no duc les mans netes. Com que jo sabia que era militar, però va ser un home tan bo. Tot d'una que em va veure es va aferrar per mi i n'hi havia tres o quatre amb màquines de fer fotos i va dir: "Ens treis unes fotos a mi i al senyor Guillermo". Vaig quedar admirat. Tot això dins el Palau principal. Ha estat una festa preciosa. Sempre me'n recordaré.

P.- Què li diríeu al

poble de Campos?

R.- Al poble de Campos li estic molt agraït i em demanen quan tornaré i jo els dic: l'any que ve si Déu m'ajuda tornaré, però hi ha un pensament a fer, perquè tenc la meva dona i la meva filla allà, però jo tenc moltes de ganes de tornar a Campos a veure els meus amics, gràcies a tots i un record al Rei i al President, que els estic molt agraït.

Moltes gràcies i esperem que així sigui.

Miquel Adrover.

**Café
TURISME**

Avda. Jaime II, s/n. - Cantó C/. Rigo
Tel. 65.20.51
07630 CAMPOS

*Vos convidam a visitar la nostra exposició
NADAL '89, on podreu triar dins una àmplia
gamma de Paneres i Assortiments Nadalencs.
Tenim servei de lliurament a domicili.*

Distribuidors de:

Freixenet

Carta Nevada
Cordon Negro

PURLOM

RENÉ BARBIER

Vins: Marqués de Cáceres - Saco - Mateus - Etc.

ENTREVISTA AL GRUP HABER-LAI

Els darrers anys el poble de Campos ha pogut veure com augmentava l'interès de la nostra joventut per la música, amb totes les seves facetes, des de la participació de joves a la Banda Municipal i la Coral, fins a la creació de grups musicals independents. Dins aquests darrers, dos han estat els que més han destacat: el grup Brisas, els membres del qual ja ha entrevistat RESSÒ, i el grup Haber-lai, amb els components del qual vàrem tenir recentment la següent conversa.

RESSÒ.- Qui sou Haber-lai? Quins instruments toca cadascun?

HABER-LAI.- El grup té cinc components que són: Santiago Pérez, que és veu solista, cors, baix i teclat addicional; Maria Miró, veu solista, cors, i bateria; Javier Pérez, cors i guitarres; Margalida Ballester, veu solista, cors, i flauta travessera; Germán Aguiló, amb els teclats.

R.- Per què vos vàreu posar aquest nom? quin és el seu significat?

H.- Aquesta és una pregunta que tothom fa, i la resposta és que no té cap significat. És tret d'un joc de paraules gallec molt conegut referit a les "meigas".

R.- Quin de temps fa que tocau junts?

H.- Vàrem tocar plegats els estius de l'any 85 i 86, i aquests mateix any 89.

R.- Vàreu tocar fa quatre anys per les festes de la Mare de Déu d'Agost i vàreu tornar repetir ara en fa tres, però després, durant molt de temps, res no s'ha-

via sentit dir de vosaltres. Ara tornau esser d'actualitat. Què heu fet durant aquest parèntesi? Vos hàveu retirat temporalment o vos dedicàveu a assajar per retornar amb més força?

H.- Els dos primers anys tot varen esser problemes, especialment tècnics; segurament ho recordes. A més a més, les ocupacions dels components feien difícil que es pogués dedicar el temps necessari per fer que la cosa funcionàs. Ara estam més ben preparats. De totes formes cadascun ha adquirit experiència pel seu compte.

R.- Quines similituds i quines diferències teniu respecte a l'altre grup juvenil campaner, el grup Brisas?

H.- Pràcticament l'única similitud és l'edat dels membres. Tant el tipus de música com els plantejaments dels grups no tenen res a veure. No té massa sentit comparar l'un amb l'altre.

R.- Vosaltres, a més de fer versions de grups molt coneguts, com els Beatles o Alan Parsons Project, també composau les vostres pròpies cançons. Qui o quins sou els compositors?

H.- Principalment compon en Sago encara que els altres també composen alguna cosa i participen als arranjaments.

R.- Com definiríeu la vostra música?

H.- Es podria incloure a l'anomenat rock simfònic, encara que sigui difícil de precisar. Es tracta sobretot de fer la música que ens agrada.

R.- Malgrat tot, jo he notat una certa evolució des de fa tres anys a ara; llavors teníeu un estil més del tipus cantautor, mentre que ara

semblau més rockers. A què es deu això?

H.- A part del que hem pogut créixer i madurar, l'ús d'instruments nous com el baix, bateria, guitarra elèctrica, etc. permet un so amb moltes més possibilitats. Ara podem atrevir-nos amb temes més complicats i aconseguir resultats més "professionals" que abans, que eren més d'anar per casa.

R.- Quines han estat les vostres principals influències musicals?

H.- Cadascun té els seus gustos i preferències. Per això no és fàcil de contestar. En general ens agrada la música de qualitat, sigui de l'estil que sigui.

R.- I les extramusi-

cals? Quines són les vostres fonts d'inspiració?

H.- Bé, és lògic que es compongui sobre el tema que interessa al moment. En Sago compona per a curtmetratges i operetes de producció pròpia. Ha fet més de vint temes aquests anys, però la majoria no són aptes per tocar en directe.

R.- Quan tocau preteniu només divertir el públic o també comunicar-li uns missatges?

H.- Pretenem, més que divertir, aconseguir que la gent gaudeixi escoltant: no es tracta de música de ball o ambiental, sinó de quelcom musicalment més "ambiciós" (amb això no volem dir que descartem els altres tipus de músi-

ca). Tot això té el defecte que limita notablement el nombre de locals, situacions i públics per actuar. El missatge ja no ens interessa massa.

R.- Com heu estat d'actuacions aquest estiu?

H.- No massa bé. Com que el curs acaba tard i feia molt de temps que no tocàvem, preparar les cançons ha fet que el grup no fos presentable fins a mitjans d'agost. A més a més, vàrem tenir la possibilitat d'actuar a la televisió al programa "Magatzem a la fresca", i preparar l'actuació ens va ocupar bastant de temps.

Així que la cosa s'ha limitat a una actuació al bar Tramuntana i dues més a Porto Cristo. L'any que ve esperam fer-ne més.

R.- Fa un temps vareu enregistrar una maqueta. L'heu moguda? Li heu donat publicitat? Jo record haver sentit algun tema vostre per Call Vermell Ràdio. Ha sonat a alguna altra emissora?

H.- Quasi podríem dir que la maqueta s'ha mogut tota sola, és a dir, que sobretot l'hem duita allà on ens l'han demanada. Ha sonat a Ràdio Popular, Ràdio Balear (Inca), Ràdio Mediterrània, Ràdio Jove, TVE a Balears, i algunes emissores locals, com Call

Vermell.

R.- Quins són els projectes immediats? Pensau promocionar-vos? Per ventura contactar amb alguna casa discogràfica?

H.- De moment esperar el pròxim estiu. Sanejar l'economia del grup, continuar

tocant i passar-ho bé. De la Discogràfica ja en parlarem.

Jaume Lladó.

**Café
TURISME**

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

***VACUNES**

***RAIGS X**

***CIRUGIA**

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16:30 a 21 h.
Dissabtes, de 10:30 a 12:30 h. i de 17 a 20 h.

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

Joieria - Relotgeria

SANT JULIÀ

Joies *Fuscai*

C/. A. Vives, 26

CAMPOS

Tel. 65.11.70

Taller Mecànic

CA N'ARNAU

Carrer Provenza, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

FOTO VIDAL

Dia 8 de desembre, el dia de la Puríssima, és una festa especial per a la nostra entrevistada d'avui, na Magdalena Rigo i Sbert. És especial per un doble motiu: es complirà el desè aniversari com a directora de la Coral de Sant Julià i farà exactament un any que es va posar en funcionament la Coral Infantil. Per aquests dos motius, juntament per saber com van els preparatius de la missa de Maitines, l'hem entrevistada.

Si haguéssim de definir d'alguna manera aquesta persona, diríem, sobretot, que és inquieta i activa alhora. Inquieta perquè hi ha moltes activitats que l'interessen i activa perquè mai no ha deixat de posar-se al davant en tot allò del seu agrat, ja sigui la música o el món infantil. Respecte a la música és directora de les dues corals que hi ha a Campos, és la professora de música del Col·legi Fra Joan Ballester, del de Ses Salines i Sa Colònia i és l'ànima

impulsora de moltes de les activitats musicals que es fan a Campos. Però tampoc no deixa de banda la seva altra gran passió, els nins, dels quals diu que "molts de grans hauríem d'aprendre d'ells". No els deixa de banda perquè participa en programes infantils de ràdio, en el Club d'Esplai i, ara, amb la tenda de joguines que ha muntat en el Carrer Major.

Ressò: Quan es va fundar la Coral i com vares arribar a ésser la seva directora?

Magdalena: Ara, dia 8 de desembre, complirà el tretzè aniversari i aquest mateix dia en farà deu que jo en som la seva directora; però ja abans hi participava com a cantaire. El seu primer director va ser el Pare Julià de Palma i ho va ser durant dos anys. Després ho va ser N'Estelrich de Santanyí un any més.

En aquest temps jo acabava els estudis musicals i En Guillem Parera em va proposar que la dirigís. Jo creia que no estava preparada i per

això vaig fer diferents cursos de direcció coral i pedagogia musical al sud de França, a Madrid i a Palma. I així és un poc com vaig arribar a ser la directora de la Coral Sant Julià: ara fa deu anys.

Ressò: Quins són els precedents de la Coral Sant Julià?

Magdalena: Abans de la Coral actual hi havia el Coro Parroquial, format únicament per veus masculines, ja que les dones no podien cantar a l'església i molt manco tocar l'orgue ni pujar al Cor. Les primeres veus femenines del Coro varen ser les Coremes i donya Francisca Rosa.

Amb l'arribada del rector Cànaves el Coro va desaparèixer, ja que deia que era el poble que havia de cantar i ja haguérem d'esperar l'arribada del rector Parera, el qual va ser el principal impulsor de la Coral Sant Julià.

Ressò: Quins són els components actuals de la coral?

Magdalena: Actualment té trenta-quatre cantai-

res que es reparteixen en un número semblant d'homes i dones i l'edat oscil·la entre quinze i seixanta-cinc anys.

Pel que fa a la qualitat als components podem estar contents, perquè a Campos tenim bones veus.

Ressò: Hi ha gent nova que s'interessa per formar part de la Coral?

Magdalena: Els joves que tenim a la Coral estan interessats pel cant coral; ara bé, noves incorporacions no n'hi ha massa i és que participar en la Coral suposa un compromís: assajos setmanals, actuacions... i això implica dedicar un temps que han de llevar d'altres activitats, cosa que molta gent o bé no pot o bé no vol fer.

Ressò: Què es demana per entrar a la Coral?

Magdalena: (Resposta rotunda). Ganes de cantar, disponibilitat per fer-ho i responsabilitat per assistir als assajos i sobretot a les actuacions. Ens costa molt mantenir una coral de 34 cantaires amb aquests requisits i ara pensa si dema-

nàvem estudis musicals; però n'hi ha que tenen qualque curs de solfeig. Si tenen ganes de cantar i sentit musical ja ens conformam, i tots els que la componen en tenen.

Ressò: Com funciona actualment la Coral?

Magdalena: Normalment assajam una vegada per setmana, encara que seria millor fer-ho dues vegades. Però com que no tenim temps ja que molts són estudiants i estan a Palma o d'altres que la seva feina no ho permet, només en feim dos quan s'acosta una actuació.

La durada dels assaigs no és fixa, depèn un poc de com està la gent: si estan cansats cantam una hora o hora i mitja i dies que no hi estan cantam més temps.

A part del cant, també participam en altres activitats culturals com l'exposició d'art religiós o la de Santa Cecília. Encara que hi col.laboram, no depenem del Centre Cultural; la nostra Coral és de la Parròquia, fundada per don Guillem i que ara el nou rector, don Gabriel Reus, vol seguir mantenint.

A part de ser parroquial també pertany a la Federació de Corals, i per això participa a les actuacions que aquesta organitza. Enguany mateix hem anat al Pont d'Inca, al Molinar, a Inca, a Santanyí . . .

Ressò: Parla'ns de la Coral Infantil.

Magdalena: Ah. . . la

Coral Infantil és la nineta dels meus ulls. Quan don Guillem m'ho va proposar vaig trobar que la idea era bona, al mateix temps que molt difícil d'aconseguir. De tot d'una li vaig fer el beneit, ja que trobava que no estava gens preparada; si amb grans ja és difícil, amb petits ho és molt més. Però vaja, l'any passat m'ho va tornar dir a principi de curs i jo ja no vaig ser capaç de dir-li que no. Vàrem començar amb una cinquantena d'al.lots i ara farà un any que férem la primera actuació. A part d'això vàrem fer un intercanvi cultural amb una Coral Infantil de Maó, que va venir per la Mare de Déu d'Agost i ara nosaltres recentment hem anat allà. Aquest intercanvi el férem a

través de la Direcció General de Joventut.

Si havia dit abans que en un principi eren cinquanta cantadors, a la darrera actuació eren setanta-vuit. La feina de dirigir-los és difícil perquè primer els has de fer estar quiets, mans darrera, cap baix, fer-los entrar a cantar quan toca, . . . No us penseu que no sigui una bona tasca. Però la veritat és que m'agrada, m'agrada molt i les coses ens surten bé, tenint en compte que la majoria no havia cantat mai. Ara bé, tots els nins que s'hi volen incorporar ara ja hem de començar a dir que no, perquè si fóssim més, ja em fugiria de les mans.

Ressò: Quines actuacions teniu previstes per les Festes de Nadal?

Magdalena: Amb la petita tenim previst la participació al concert "Cantem a Nadal", juntament amb la Coral Sant Julià i també fer una festa d'aniversari al final de la qual hi haurà una sorpresa per a cada un. Amb la Coral gran, a part de la ja esmentada, dia 10 hem de fer un concert a Inca i llavors dia 1 de gener un altre na Porreres.

FOTO VIDAL

Ressò: Com us financiau econòmicament?

Magdalena: Rebem una ajuda anual de l'Ajuntament a canvi d'una sèrie d'actuacions. A més, cobram un tant per cada actuació que feim i el transport, com sempre, a càrrec de qui ens ha contractat. Els doblers que anam recaudant, els repartim entre els components ja que cada un va pagar el seu vestit.

La conversa que vàrem tenir amb na Magdalena va ser molt més llarga, però problemes d'espai ens impedeixen seguir contant-vos més coses. Volem agrair la seva amabilitat i animar els components de les dues corals perquè segueixin amb la seva tasca. Al mateix temps, recordar-los que les pàgines de Ressò són a la seva disposició. Molts d'anys per a tots.

Núria Vives
Antònia Sitjar.

**Café
TURISME**

Teulera CA'N BENITO

Miquel Torres Bordoy

Camí des Palmer, s/n.
Tel. 65.09.06 - CAMPOS

LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA SURT A L' "INTERVIU"

Al núm. 706 de la revista "Interviu" dels dies 20-26 de novembre de 1989 va sortir un reportatge sobre la problemàtica que crea la normalització lingüística a les Illes Balears. El reportatge de S. Miró recull diverses opinions, entre les quals s'hi compten les de persones especialment vinculades a l'Obra Cultural Balear.

Només aquest fet és interessant per veure com estam dins el camí de la normalització, encara que la

revista no acaba d'aprofundir en la complexa problemàtica que hi ha i fàcilment es detura en el conflicte aïllat entre persones castellano-parlants i catalano-parlants. La idea del conflicte ja és perniciososa de per sí.

Avui s'hauria de tenir molt clar que, dins les Balears, la nostra llengua és (hauria de ser, podria ser) OFICIAL i, per tant, emprada sense complexos.

Redacció.

S'HA CONSTITUÏT DE FORMA OFICIAL LA DELEGACIÓ DE L'OBRA CULTURAL BALEAR A CAMPOS

Ja fa més d'un any, paral·lelament amb el naixement de la Revista Ressò, degana actualment a Campos, que l'O.C.B. (sigles molt populars ja arreu de Mallorca) és present al nostre poble.

Ara, però, vol impulsar les seves activitats, a més de Ressò, i una primera passa ha estat la constitució oficial amb l'ASSEMBLEA celebrada el dia 1 de desembre de 1989, on se varen aprovar, els Estatuts que regiran la Delegació, prèviament elaborats i esmenats parcialment per l'Assemblea assistent.

Ara, abans de Cap d'Any es farà l'Assemblea Extraordinària per Eleccions a la Junta Directiva. Tots els socis n'estaran informats puntualment.

El Pla d'Activitats de l'O.C.B., que elaborarà ja la nova Directiva, hauria de poder ser d'allò més variat i ample possible. Això només requereix el vostre interès, amics lectors, i la vostra col·laboració participativa.

Redacció.

HA SORTIT "LA VEU", EL SETMANARI DE MALLORCA .

Aquesta no seria una notícia especial si no fos perquè aquest setmanari està pensat i escrit en la nostra llengua.

Avui, aquí, a Mallorca, no tenim, per desgràcia, cap mitjà de comunicació social diari que arribi a aquest objectiu. Una vergonya a qualsevol país del Món seria el fet de no tenir ni un diari en la llengua del país: una vergonya principalment pels seus habitants, pel poble. Però ara i aquí tenim una oportunitat d'or: donar suport total al Setmanari "La Veu" perquè millori, amb crítiques constructives (com n'hi ha tants que els agrada dir), perquè pugui el seu nivell comunicatiu a tota Mallorca (principalment a Ciutat), perquè augmenti el seu tiratge (és a dir, no hagi de dependre exclusivament de ningú, sinó de tots els mallorquins). Pensa col·laborar-hi

l'Ajuntament de Campos, com ho fan altres de Mallorca?

Al núm. 0 hi trobam temes ben interessants i ben decisius per a les Illes Balears: els Espais Naturals i la seva problemàtica (amb Mondragó al rerafons); i el ja famós Pacte Lingüístic, encara dins incubadora. Però n'hi ha més: articles diversos, esports, cultura i espectacles, un consultori de denúncies sobre els drets de la llengua, passatemp, etc . . .

Aquest número és fruit, ben segur, d'un naixement difícil, com ho és tot seriós projecte de futur.

D'aquesta manera s'ha d'advertir que som nosaltres els qui hem d'ajudar, si volem mantenir una espira del foc del país, una petita flama de la llengua, un raig de llum de supervivència, en definitiva, com a poble.

S'elàstic

Club Gimnàstic

- * KARATE-DO
- * APRIMAMENT
- * GIMNÀSTICA
- * MANTENIMENT
- * GIMNÀSTICA PER A NINS (de 7 a 12 anys)

- * PESES I MÀQUINES DE MUSCULACIÓ
- * GIMNÀSTICA ANTIREUMÀTICA PER A LA TERCERA EDAT

HORARI: MATINS: de 10 a 11
CAPVESPRES: de 6 a 10

C/. Àfrica, s/n. - Campos

Aquest mes parlarem d'aquesta pregunta que tanta i tanta gent es fa avui en dia, sobretot dones i al.lotes: **com puc perdre tots aquests quilos que me sobren i mantenir per a sempre el meu pes ideal?**

Per començar, s'ha de dir que hi ha unes regles per calcular quin és el pes ideal per aquella persona concreta. Depèn de l'estatura i de la constitució. Una persona alta toca pesar més que una persona baixa, això és una norma general. Ara bé, hi pot haver excepcions si tenim en compte l'estructura esquelètica. És a dir que una persona baixa, d'ossos reforçats, pot pesar tant com una altra d'alta, però d'ossos més fins, i així i tot, totes dues tenir el seu pes ideal. De fet, aquelles persones que qualche vegada han tingut el seu pes ideal, no necessiten referir-se a aquestes normes perquè se'n recorden que amb aquell pes es trobaven bé. I això és el que importa. Tu mateixa coneixeràs si peses més o més poc del teu pes ideal.

Vivim dins una societat on la moda obliga a aparentar joventut, bellesa i cap quilo de demés. Per això hi ha de cada vegada més atenció dirigida a noves dietes, nous mètodes per perdre pes, etc. "Fer règim" està de moda . . . Molt bé, però si interiorment estam ben mentalitzades de: viure més sa i alimentar-se per a sempre d'una altra forma. Si no ho feim així, després de dues setmanes de mal humor per culpa d'aquesta o aquella "dieta especial" per perdre pes, ho deixam córrer i els quilos que havíem perdut tornen recuperar-se amb la mateixa via. De la mateixa manera, si una persona sense estar excessivament grassa és més aviat reforçada, però se sent bé amb el pes que té, acceptem-la i respectem-la. I sobretot ella a sí mateixa . . . Realment, és tan i tan transcendent de mantenir la mida 38 - 40 i haver de seguir continuament la moda amb els seus "capritxos"?

Si volem perdre pes, per tant, hem de començar per un procés molt important de **mentalització**. Qualsevol intent d'ajustar el pes al nostre ideal ha de començar **pel cap**. Es a dir a pensar molt bé on volem arribar i perquè. Hem d'informar-nos sobre quines són les coses més sanes per menjar molt i bo, i així i tot perdre pes. La idea de que s'ha de partir fam és totalment errada!

Tècniques com la de botar el berenar del dematí solen dur com a conseqüència que a migdia tenim tanta fam que menjam el doble del normal. De fet, aquest berenar o esmorçar, **hauria de ser la menjada més completa de tot el dia!** I sobretot bastant diferent a així com estam avesats a fer-la. Un exemple: fruita i un bon plat de cereals, mesclat amb fruits secs (albercocs o panses).

De tot d'una pot semblar impossible canviar l'ensaimada amb café amb llet per això altre, però aviat vos en temereu que és molt millor.

Una cosa que també va molt bé és beure, tot d'una en aixecar-se, una infusió de

qualque herba medicinal adequada (fonoll, per exemple).

També hi ha altres cosetes que pots experimentar:

1.- **Beure un bon tassó d'aigua o d'infusió davant cada menjada.** D'aquesta manera ja hem perdut un poc de gana. Sempre és bo de beure molt, però no vi o begudes industrials. Es recomenable l'aigua mineral, les infusions o els suc de fruita fets al moment.

2.- Normalment posam massa sal als menjars. La sal, així com el sucre blanc refinat, són dos condiments que ens han arribat amb aquesta

societat "del benestar". I és molt fàcil fer-se esclaus tant d'una com de l'altra . . . **Menjam molt massa sucre i sal.** A més a més, aquesta sal, esborra el gust autèntic i natural de les coses que menjam. Arriba que només tenim sensibilitat per aquests dos gusts: dolç i salat. Si ens avesam a afegir

de cada vegada més poca sal als plats, aviat coneixereu que les coses són, en sí mateixes, molt més gustoses del que pensàveu. I, sobretot, feis un favor al vostre cos perquè a més de ser sa, pot ajudar a amagrir-

vos.

3.- **Menjau moltes ensalades, verdura i fruita.** Si les menjau crues, omplen molt més que si són bullides ofrites. Els aliments s'han de rovegar molt, per dos motius: ajudes a una millor digestió i no menges tant en tan poc temps. D'aquesta manera, la sensació de no tenir pus gana arriba més aviat.

4.- Si t'acostumes a afegir a les ensalades i a altres **plats un ramellet de julivert (juavert) fet fi**, ajudes a funcionar òptimament els ronyons i elimines els líquids de dins el teu cos que no et serveixen.

5.- També és molt recomanable **fer un poc de**

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS
MESQUIDA

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

dejuni un dia per setmana. Aquest dia només menges fruita. En menges tota la que vulguis, llevat de plàtans.

Si enlloc de fruita beus aigua mineral tot el dia, no tindràs fam i el teu organisme es fa net. Aquesta desintoxicació et farà sentir una persona nova l'endemà.

6.- I així arribam al que és bàsic: **el menjar natural!** Si menges d'una manera equilibrada i natural, pots menjar molt i perdre o mantenir el teu pes. Tot això ha d'anar acompanyat d'una vida sana: no fumar, fora alcohol o molt poquet, exercici físic i dormir bé i abastament.

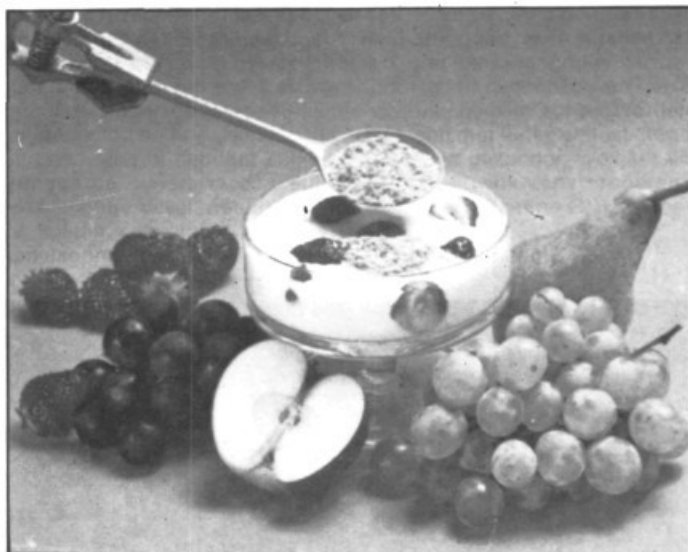
Acabaré donant-te un darrer consell: si vos reuniu

dues o tres persones que vulgueu seguir aquestes idees, tot és molt més fàcil. Reuniu-vos un pic per setmana, controlau-vos els pesos, parlau dels problemes que teniu, intercanviau experiències. Una pot ajudar l'altra, i així vos donau una disciplina per **no aturar-vos.**

Salut i molts d'anys!

**UNA IDEA
PER FER-SE
UN DINAR COMPLET**

Una ensalada d'edivia tallada fina, mesclada amb arròs integral, pastanagó rallat, i nous. Tot adornat amb una salsa a base de vinagre de poma (1 cullerada). oli de girasol (3 cullerades) i un poc

de sal amb herbes (Herbama-re).
Ho acompanyades amb un poc de pa integral. Així tindràs un

dinar complet i molt mengívol.

Clementina Clara.

Des del passat dia 30 de Novembre,
Campos compta amb un nou local de diversió nocturna

- S'AMFORA -

FOTOS: VIDAL

**CORDAM
CADIRES**

Carrer Síquia, 70 Tel. 65.03.25
07630 CAMPOS

Grup de la Congregació Mariana que representà la sarsuela "NOBLEZA Y PATRIOTISMO" l'any 1944.

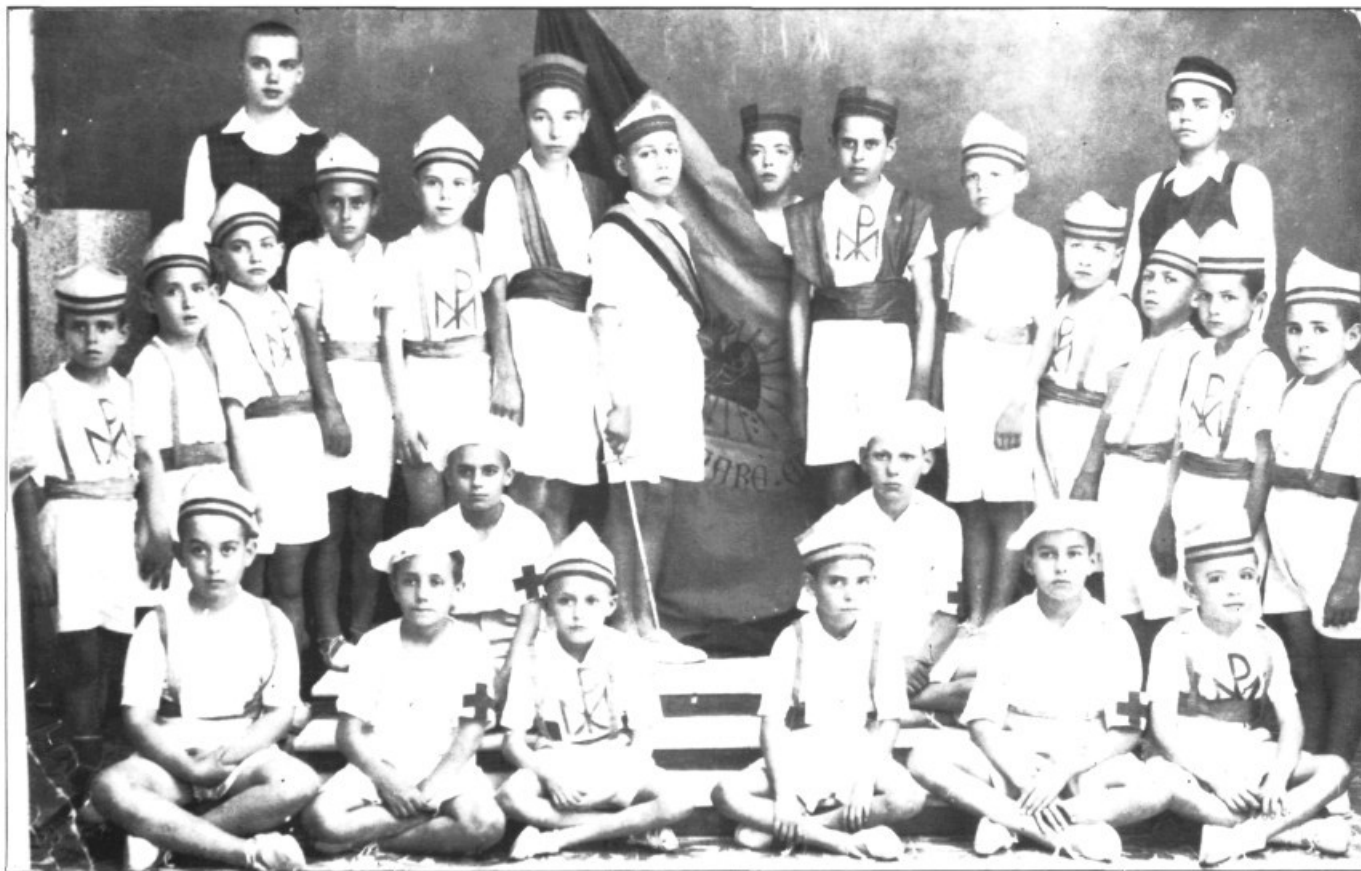
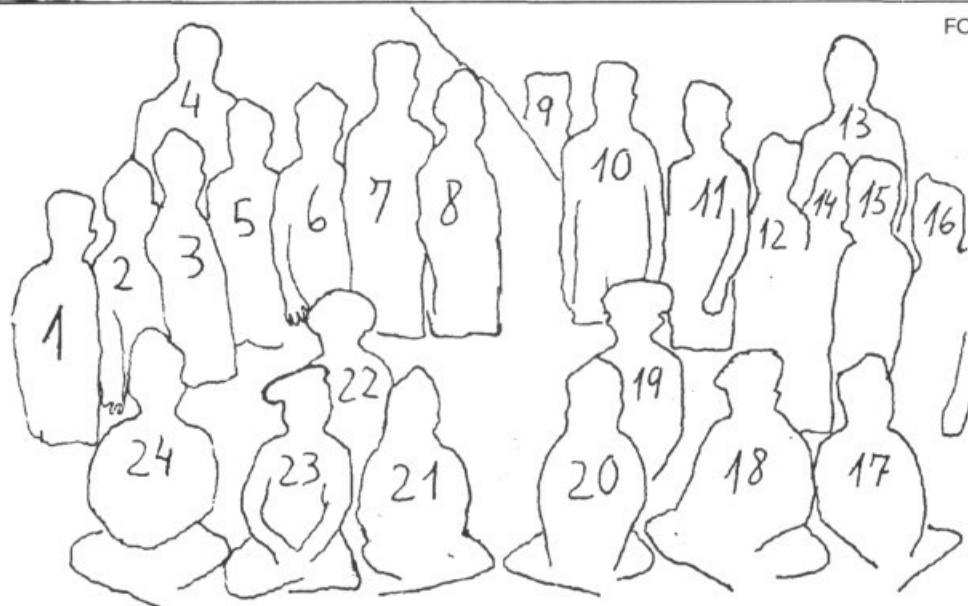

FOTO VIDAL

1.- Tomàs Rigo Vicens	9.- Guillem Mas Roig	17.- Andreu Mulet Bujosa
2.- Rafel Bujosa Obrador	10.- Joan Puig Oliver	18.- Guillem Mas Sastre
3.- Gabriel Ollers Bujosa	11.- Gabriel Mesquida Oliver	19.- Pere Adrover Ginard
4.- Miquel Adrover Ginard	12.- Damià Colom Vidal	20.- Antoni Mayans Femenias †
5.- Miquel Oliver	13.- Guillem Julià Ollers	21.- Joan Veny Sansó
6.- Rafel Creus Vives	14.- Llorenç Vanrell Ballester	22.- Antoni Burguera Garcias
7.- Gabriel Mayans Femenias	15.- Benet Bennasser Alou	23.- Mateu Puigserver Adrover
8.- Sebastià Vanrell Ballester	16.- Miquel Mir Mayol	24.- Antoni Soler Vanrell

SANT BLAI INFORMA

Amics de Sant Blai, en primer lloc perdonau la nostra mudesa durant aquests darrers mesos, però degut a la importància dels aconteixaments succeïts al nostre poble i relacionats amb el que ens pertany a tots hem trobat que tenien prioritats a les nostres notícies que sempre ens poden arribar malgrat sigui un poc tard.

Gràcies de veritat a totes les persones que feren possible tan senzilla però emotiva festa del Crist de la Salut el primer Diumenge d'Agost. Que l'any que ve tots junts segur que millorarem per tal que sigui de pes i vertader respecte i veneració al nostre Crist de la Salut.

Sant Blai també s'amarà un poc però tot ha quedat amb una bona amarada i mig pam de fang per tot manco a l'Església on l'aigua sols entrà fins a la trona. Diuen que va aturar bastant als horts de davant, de no aguantar les parets del cementiri hagués pogut ésser més gros, que ja bastà bé. Cal dir que no hi ha mals personals, que ja és sort amb tot el que va passar.

Com ja sabeu el primer Diumenge de mes no es celebrarà missa fins a la Festa de

Sant Blai per haver començat les obres de restauració de l'Església, que per cert l'arquitecte troba que quedarà una vertadera joia, esperam que per Sant Blai ja estiguin avançades. Cada Diumenge podreu veure la marxa de la feina i visitar-ho de 4 a 5.

La torrentada també s'endugué el xiprés de la part de davant, que prest, si es troba en el singular estil hermità, es replantarà.

L'estat de comptes és de 146.831.- Ptes. i al grup de les obres dels excusats n'hi hem de pagar 500.000.- Ptes. aproximadament.

Pensam com antany fer qualque cosa per recaptar doblers. Amics participem tots junts que Sant Blai és de tots.

Gràcies amics. Seguirem informant.

Amics de Sant Blai.

CARTA A EN SEBASTIÀ "PINTAT" AMIC DE SANT BLAI

Amic Sebastià; quan t'oferires per venir a Sant Blai a tenir esment de l'aigua i obrir entre setmana, aprofitant que feies un voltí amb la teva bicicleta, ens va parèixer un miracle que hagués sortit

aquesta persona que a més pareixia que l'hi feiem un favor a ella.

Nosaltres no te coneixíem de res, de res, i ara que ens sembla que sense adonar-nos t'hem conegut, te'n vas de cop i resposta, i sense saber-ho fins al cap de cinc dies, que els teus ulls ja veien la claror de la llum de la Pau. És que així mateix es gros, no donar-nos ni la ocasió de poder ajudar-te un poquet, sols amb una visita.

Sé que l'endemà de la torrentada, vengueres a Sant Blai, i que al dia següent ja ingressaves a la clínica. Tengueres molt de coratge d'arribar-hi amb lo anegat que tot estava, te devia estirar ben fort aquest replec de velles arrels, amb lo malalt que ja estaves. El darrer dia que assistires a la Missa de Sant Blai, i que et verem, fou per la festa del Crist de la Salut, que per cert, fou quan et feres Amic de Sant Blai d'aportació economica, com si ja no ho fossis en la teva ajuda personal i voluntària, Ai, Sebastià! crec que eres un vertader vessiat del Crist de la Salut, i mes ho trob quan record aquell dia, que emocionat ens digueres, que a Sant Blai, et

passaven coses massa casuals per només ésser coincidències, i que tu hi veies miracles si és que existissin. Te'n recordes que ens digueres que un dia ens contaries totes les casualitats, coincidències o miracles que t'havien passat.

Jo Sebastià lo que és en imatges me costava un poc el creure-hi, però des d'aquell dia que ens vares dir això, el Crist de la Salut em causa un respecte i una devoció molt diferents d'abans, i de veres que passen massa casualitats per sols semblar-ho. Crec que els campaners ignoram aquesta força que ens empara. Jo te don gràcies per haver-me ajudat a descobrir-la, i és que tot el que ve de dalt no es fa coneixedor, és massa gran per adonar-nos.

Bé, Sebastià, a veure si ara que ets més aprop d'aquesta força lleugera que amera sense empapar, ens dones una ma perquè Sant Blai segueixi així com el deixares.

Adéu Sebastià, amic de Sant Blai i amic meu en Crist.

Et record amb vertader agraïment.

*Margalida de C.,
Amiga de Sant Blai.*

Call Vermell
ràdio
103.8 F.M.
c a m p o s

Call Vermell informa de l'imminent tancament de l'emissora si no s'aconsegueix augmentar el nombre de col.laboradors donada la manca de personal actiu que pugui dedicar-hi temps en aquest moment.

Els interessats en incorporar-se a aquest projecte poden fer-ho dilluns, dimecres o divendres de

vuit a deu del vespre en el local de la ràdio.

Si abans de cap d'any no s'ha aconseguit augmentar i renovar el grup, ens veurem obligats a clausurar l'emissora.

La Comissió Gestora.

HA COMENÇAT EL CAMÍ DE LA CANONITZACIÓ DE SOR MARIA RAFELA, "SA MESTRA CASESNOVES".

Aquest fet es va produir, oficialment, el dia 11 de novembre de 1989, un dissabte horabaixa quan tots els qui hi han d'intervenir varen jurar el seu càrrec, incloent el Bisbe, que a les vuit va concelebrar la Solemne Eucaristia. Tota l'Església local campanera podia i pot encara estar

orgullosa d'aquest inici. Tots els campaners podem estar contents que una filla del nostre poble sia proposada per un estudi acurat i diligent sobre la seva vida i virtuts i, si procedís, sobre un miracle obtingut per intercessió seva. Aquest estudi no només serà interessant des d'una perspectiva religiosa, sinó alhora des d'un punt de vista històric, cultural i artístic, fins i tot. Aquest interès per la Mare Fundadora, amb més o menys intensitat, anirà acompanyat d'un interès per Campos, el seu entorn, el seu

poble i la seva història.

Hi ha, a disposició de tots, (a l'Església i al Convent de les Monges) uns Fulls Informatius que són molt útils per conèixer més aquest tema. Al núm. 3, Gregori Mateu diu de la vocació de Sor Maria Rafela que "fou trobada de l'AMOR. Un amor que encara batega dins la seva herència, les Missioneres dels Sagrats Cors". I crec que aquesta, sens dubte, és una afirmació que tots assumim. Les monges, el Convent, Ca Ses Monges, són una casa oberta de bat a bat dins el poble. Oberta en molts de sentits. Són molts els grups

que allà hi tenen fàcil posada i bon consell; són moltes les persones que, als moments de malaltia, tenen una visita o ajuda d'una monja; són molts els nins i joves que han rebut catequesi d'una monja dels Sagrats Cors.

Són aquestes cosetes que posen de manifest, sense cap classe de dubte que l'Obra de Sor Maria Rafela SE-GUEIX. I pens que som molts els campaners que desitjam que així sigui, i més, si Déu ho vol.

S'Esquella.

S'ACOSTA NADAL . . .

i ens feim enfora tots. Uns perquè se'n van de viatge i deixen (per un descans ben merescut) el seu poble, la seva tradició (d'altra banda molt esmortida).

Uns altres perquè viuen el seu moment més fort de consumisme (comprar sense massa utilitat ni criteri) mentre que altres es veuen abocats a viure, a Mallorca, moments de fred i de penúria.

Uns que aquests dies viuen Nadal cristianament, mentre que altres (molts més) es disposen a moure's per tota Mallorca cercant un sopar de Nit de Nadal o de Nit de Cap d'Any de més de 5000 pts/persona.

Uns que poden estar contents i alegres perquè tenen una família que els acull, mentre que altres es troben desvalguts de companyia, d'amistat, d'amor.

Uns que gaudeixen del foc de la foganya mentre que altres troben la mort o la fredor d'un hospital per causa d'accident de trànsit.

Moltes vegades bastaria estar més aprop i voler ser més persones humanes. Un

MOLTS D'ANYS PER A TOTS.

L'Ocell.

SE VEN MOTOCICLETA

HONDA VF 750

PM 7777 AF

Tel. 58.20.50

RESTAURANT

CAÇADORS

La nova direcció ofereix al públic les especialitats en Cuina Mallorquina.

Aprofitam per desitjar-lis unes bones Festes de Nadal.

Tancat els dimarts (ex. festius).

Ctra. Campos - Sa Ràpita, Km. 6'5 - Tel. 64.03.70
07630 CAMPOS

GRUP RADIOAFECCIONATS -CAMPOS-

El passat 30 de setembre es va celebrar la 6ª "Caça de la guineu" de "Ones Illenques". Aquest concurs va ser organitzat pels concursants que enguany no han organitzat o no organitzaran cap concurs. El concurs "des Pla" es va fer en una zona que abarcava part dels termes municipals de Petra, Vilafranca i Sant Joan. La classificació del concurs va ser la següent:

	NOM	LOCALITAT
1er.	Antoni Crespí	Santa Maria
2ón.	Josep Jofre	Inca
3er.	Guillem Garcias	Campos
4art.	Apol.lònia Roig	Campos
5è.	Antoni Bujosa	Campos
6è.	Gabriel Sacares	Campos
7è.	Josep Sureda	Porto Cristo
8è.	Maria Jover	Sóller
9è.	Antoni	Santa Maria
10è.	Pau	Inca

La classificació general és la següent:

	NOM	LOCALITAT	PUNTS
1er	Gabriel Sacares	Campos	35+6
2ón	Antoni Crespí	Santa Maria	30+6
3er	Antoni Bujosa	Campos	27+6
4art	Josep Jofre	Inca	27+6

El pròxim concurs es farà dia 4 de novembre a Inca organitzat pel grup de radioafccionats local. Començarà a les 15'30 de l'horabaixa i acabarà a les 17'30. Sort als concursants.

Hola amics. En aquesta nova edició de la revista el grup Radioafccionats Campos us vol parlar d'un tema bastant interessant: el C. W. (Charlie Wisky).

Segurament ho trobareu un poc estrany, però no és més que la comunicació per Morse.

Des de que el 1844 Samuel F.B. Morse va trasmetre el primer telegrama des de Washington a Baltimore s'han anat fent innovacions en el món de les comunicacions fins avui que, fins i tot podem utilitzar aquest sistema com a hobby.

Com tots sabem el Morse o C. W. és un alfabet en codi bivalent especial amb un nombre variable d'elements dels quals se n'utilitzen un màxim de 22 per combinació.

Com que el nombre de combinacions és superior al de signes necessaris, aquest codi adopta unes condicions auxiliars amb la finalitat de distingir fàcilment un símbol d'un altre o una paraula d'una altra.

Les condicions més importants són:

A.- Cada símbol ha d'acabar amb tres elements d'igual valor.

B.- Només es poden utilitzar seguits un o tres elements d'igual valor.

Aquesta darrera condició ha duit a la impròpia distinció dels signes del codi en punts i ratlles.

En el moment d'aplicar el MORSE a la radioafacció existeix un codi o argot per facilitar aquesta comunicació.

Esperam que el tema que hem tractat hagi estat interessant i us esperam a la propera edició, en la qual vos informarem de nous temes i activitats que realitzam i realitzarem.

Salutacions del Grup Radioafccionats Campos.

"Tio Gadget".

CICLISME

Formació conjunta dels equips amb els àrbitres, moments abans de donar la sortida.

FOTO: DAMIA PROHENS (FOTO VIDAL)

Ja parlarem en el darrer número de Ressò de l'important moment que viu el ciclisme -millor cicloturisme- a la nostra vila. Fruit d'això i de la rivalitat entre els practicants d'aquest esport - rivalitat sempre entesa dins el més cordial ambient d'amistat- es va celebrar el passat vint-i-cinc de Novembre una carrera contrarellotge per equips amb un recorregut de trenta-tres Km.

Després de la concentració i el protocolari control de firmes a la Plaça de la Creu, se donà la sortida des del Bar Ca'n Barceló en direcció al Pont de Son Catlar - Es llebeig - S'Estanyol - Sa Ràpita

- Pont de Son Catlar - Carrt. des Presos - Carrt. de Sa Barrala - Campos, la meta, situada davant el Bar Mercantil, congregà gran multitud de públic, atret sens dubte per la curiositat de veure com se'n desfeien damunt la bicicleta aquests aficionats tots campaners.

Pel que fa referència a l'aspecte purament esportiu s'ha de dir que la igualtat entre els dos equips va ser manifesta, l'equip A, que havia sortit en primer lloc, aconseguí un màxim avantatge de 50" sobre l'equip B, en el creuer de S'Estanyol. A la línia de meta aquesta diferència havia quedat reduïda a només

24". El temps total invertit per l'equip guanyador va ser de 49' i 34" rodant a una mitja de quasi 40 Km/h., bastant més del que s'esperava.

Hem de destacar, per altre banda, la col.laboració d'una partida de cases comercials, del Grup Radioaficionats Campos, de l'Ajuntament, i sobretot de la Policia Municipal, que si qualque vegada des d'aquestes pàgines ha estat criticada, en aquesta ocasió mareix tot elogi pel seu gran desplegament de medis, garantint en tot moment la integritat dels ciclistes.

És de desitjar que aquesta prova tenguí continuïtat en anys vinents.

L'equip B voltant al pont de Son Catlar.

FOTO: DAMIA PROHENS (FOTO VIDAL)

**EQUIP CAMPOS
DE PREFERENT**

Després de guanyar a l'ANDRAIX "B" a casa seva, l'equip de categoria preferent es va classificar per jugar el play-off pel títol amb total de tres punts i ocupant el tercer lloc.

ESCACS

Els resultats aconseguits durant el play-off són els següents:

**Dia 18 de Novembre:
CAMPOS 0'5
FELANITX 5'5**

**Dia 25 de Novembre:
POLERIO 4'4
CAMPOS 1'5**

El resultat del matx TROPICO - CAMPOS no ha pogut ésser confirmat al moment de tancar aquesta edició, però a manca de finalitzar una partida el resultat era favorable al

TROPICO per quatre partides guanyades contra una derrota. Aquesta darrera confrontació disputada el passat dia 2 de Desembre, col.loca al Campos en la darrera posició, no obstant s'ha de tenir en compte que darrerament s'ha tingut preferència per l'equip filial de cara a un possible ascens a segona divisió.

EQUIP CAMPOS "B"

En la darrera ronda del campionat de lliga regional de tercera divisió, el Felanitx "C" es va retirar quan havia de

jugar amb el Campos "B", pel que el nostre equip va quedar classificat en primer lloc amb quatre punts de cinc matxos disputats. Després de dos dissabtes de descans, el 2 de Desembre es va jugar el primer matx del play-off per l'ascens a segona divisió a Andratx, on l'equip local va guanyar al Campos "B". Amb aquesta derrota queda descartada la possibilitat d'obtenir una de les dues primeres places que donarien pas a pujar a segona divisió.

Damià Andreu Verger.

EL CLUB HÍPIC CAMPOS AMB SUPERÀVIT. ENHORABONA!

El passat dia 21 es va celebrar l'assemblea general extraordinària del Club Hípic Campos. El tresorer, Antoni Fullana, va repassar l'estat de comptes i vàrem poder veure que, per primera vegada, des de que el Club Hípic compta amb les instal.lacions de s'Hort d'En Blanc, s'han pagat els deutes que s'arrossegaven per haver hagut d'acondicionar les esmentades instal.lacions.

Els donatius que han arribat per part de l'Ajuntament de Campos i la Banca March, juntament amb la bona gestió de la Directiva han fet possible que el Club Hípic Campos es trobi amb superàvit.

Des d'aquestes pàgines volem donar l'enhorabona a

la Directiva que encapçala en Sebastià Moll.

També hem de dir que el passat dissabte, dia 25, es va celebrar el tradicional sopar de companyonia que el Club Hípic organitza cada any amb l'assistència de quasi tots els socis i familiars.

Miquel.

ATLETISME

**CAMPOS (SA RÀPITA) 10 MATÍ
DIUMENGE, 17 DE DESEMBRE
CIRCUIT «ES BOSQUERRÓ» (DEVORA EL CLUB NÀUTIC)**

ORGANITZEN:

Amb l'autorització de la Federació Balear d'Atletisme.
• A.P.A. COL.LEGI JOAN VENY
• A.P.A. COL.LEGI F. J. BALLESTER
• PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS
amb la col.laboració tècnica del CLUB D'ATLETISME MIGJORN

PATROCINEN:

AJUNTAMENT
DE CAMPOS

DIRECCIÓ GENERAL
D'ESPORTS

CONTROL I
CRONOMETRATGE:
Col.legi Balear de Jutges.

INSCRIPCIONS: FINS dia 16 de Desembre a les 21 hores.

• PER TELÈFON: Tomeu Prohens (65.01.42), Pep Baron (65.09.62), Antoni Mulet (65.07.92), Ajuntament (65.02.69).

• PER FAX: Fins dia 14 de Desembre a les 17 hores. (65.09.25).

(PROGRAMES DE REGLAMENT I ORGANITZACIÓ APART)

COL.LABOREN:

RESTAURANT CLUB NÀUTIC SA RÀPITA (Direcció Joan Cirer) • CLUB NÀUTIC SA RÀPITA • FORMATGES PIRIS • CAIXA DE BALEARS «SA NOSTRA» • A.G.A.M.A., CENTRAL LLETERA.

VI CROSS «TERRA, MAR I PINS»

ELS JUVENILS TAMBÉ SABEN GUANYAR

Crec que s'ho paga fer una reflexió sobre els equips que conformen el Club Esportiu Campos de futbol; i miraré de fer-la. Quant a l'equip que jugue a primera regional deixaré el meu comentari per a pròximes cròniques; i dels més juvenets esperaré esdeveniments més oportuns per donar-ne notícia. S'ha de dir, però, que tant uns com altres són mereixedors de tota confiança, perquè, ara com ara, i quan ja es juga pràcticament a la meitat del campionat de lliga, la seva classificació és prou meritòria i digna de tot elogi, considerant les seves possibilitats, i les disponibilitats, evidentment.

El balanç em sembla positiu, encara que potser millorable en alguns aspectes concrets; però la veritat és que uns equips que es nodreixen únicament de jugadors campaners, i que defensen els colors de la vila en categories algunes d'elles considerades altes, són mereixedors d'una

estimació i d'un estímul perquè els mèrits aconseguits són molts. La llàstima, evidentment, és que poca gent participa d'aquest encant setmanal de veure, i d'aidar a crear tot un ambient futbolístic que animi i doni coratge als equips campaners. Perquè, posats a ser sincers, la presència de públic al Camp Municipal d'Esports és ben migrada, escassa. Cosa que no es mereix cap dels equips; tot i tenint en compte els bons resultats que s'aconsegueixen i, sobretot, el manteniment d'una afició i un planter de jugadors locals que any rera any consoliden, i amb eficàcia, la pràctica del futbol a la vila.

Potser perquè són els que més conec, voldria fer una breu referència a l'equip juvenil de futbol, que juga, com sabem, a la primera categoria insular. Pocs partits m'he perdut dels que han jugat, i puc dir, ara com ara, que els resultats aconseguits - i no únicament referits a gols o

punts positius- em semblen d'allò més elogiable. L'actual campanya de l'equip és bona, potser per la modèstia a la qual m'he referit; però hem de tenir en compte que l'equip juga a la categoria més alta del futbol juvenil illenc, amb molta responsabilitat, perquè hi ha equips molt bons i amb elements enormement vàlids.

Llevat dels fets negatius, com ho podrien ser els patits perduts davant el Manacor i el Petra -o l'empat amb el Poblenc-, hi ha fets potser més positius com ho són les victòries aconseguides als camps del Sallista d'Inca, del Soller, o del Cardassar, amb resultats molt convinents. Tot això, de fet, no té massa importància. Unes vegades es guanya un partit i d'altres es perd -o s'empata-, vaja. Allò per a mi més important és la consolidació d'un equip.

Formar tot un planter de jugadors ben compenetrats i eficaços que puguin enfron-

tar-se obertament a qualsevol adversari. I he de dir que això, encara que no tan bé, ni tant com voldríem, s'està aconseguint. És, sense cap dubte, molt millorable la situació, però encara quea molt de camí per córrer. Hi ha unes baixes absurdes -motivades per rancors personals que no mereixen un tel de saliva-, i hi ha també una ferma esperança d'aconseguir una estabilitat, amb bon joc, que afermi l'equip, els bons resultats i una honesta classificació que molts no s'imaginaven.

Un "major millorament" ha de venir, perquè l'equip pot donar molt més del que ha donat fins ara. Potser amb l'empenta de tots -i amb una major presència d'aficionats al camp- aidariem una mica més entre tots a consolidar l'equip campaner que tots voldríem veure créixer i millorar cada any una mica més.

d. h.

BÀSQUET

Hem entrat dins el mes de desembre i, la competició de bàsquet a les diferents categories que organitza la Federació Balear s'està jugant amb normalitat.

Els partits començaren fa gairebé dos mesos, i alguns equips ja duen un bon nombre d'enfrontaments damunt les espatles.

Enguany la representació del C.B. Campos es reparteix entre sis equips, quatre masculins i dos femenins: el conjunt senior, un junior maculí, un juvenil femení, un cadet masculí i dos equips infantils. Fins el moment la marxa dels SENIOR -que juguen al grup A (parell)

juntament amb l'Escolar, el Santa Maria, el Puigpunyent, la Soledat i l'Ambient -es prou bona, i encapçalen la classificació empatats a punts amb l'Escolar de Capdepera. Tot i això, no obstant, pareix que els falta l'alt nivell que van assolir la temporada passada.

L'equip junior masculí, nascut enguany, no està jugant gens malament si tenim en compte els rivals (La Glòria-Sant Josep, Penya Mallorca, Syrius Patronat, Gesa Alcúdia,...). Actualment ocupen l'última posició d'entre els dotze conjunts participants, però s'estan guanyant pujar alguns llocs a la classificació. Si continuen

amb el nivell de joc que ens han demostrat fins ara no seria gens estrany que ho aconseguissin.

El conjunt JUVENIL femení no està assolint uns resultats d'allò més encoratjadors fins el moment, i fruit d'això ocupa la penúltima plaça d'entre els dotze participants. Pensar en una millor classificació, és perfectament lògic i és indubtable que hi ha jugadors de qualitat; falta emperò, demostrar-ho damunt la pista.

L'equip CADET, aparegut la temporada passada, s'ha trobat des d'aquell moment amb uns adversaris força experimentats i les victòries es

resisteixen a arribar. Avui ocupa el lloc cinquè d'entre sis equips, per damunt el Pollença Atletisme. Els altres conjunts, emperò, semblen ossos impossibles de rovegar (Sant Josep, Syrius Patronat, Perles Manacor i Ramon Llull).

Els dos equips INFANTILS han començat fa més poc temps, pel que resulta difícil fer un balanç mínimament significatiu. Així i tot, convé destacar la bona marxa del conjunt femení, que en poques jornades s'ha col·locat al damunt de la taula classificatòria, només superat per les nines de La Porciúncula.

S. Moranta Mas.

Qui és capaç de resoldre aquest problema de lògica? Trobareu la solució en el número de Ressò de Gener.

Un dia, dos eminents matemàtics es passaven. Tot i parlant sobre les seves famílies. De cop, un pregunta a l'altre:

"Per cert, quina edat tenen les teves filles?" L'altre, amb un petit somriure, li respon: "El producte de les seves edats fa 36, i la suma, casualment, coincideix amb el número de la casa on vius."

Durant uns moments el primer es mossegà el llavi, i afegeix: "Em falta una dada". L'altre admet: "Tens raó. No havia pensat a dir-te que la meua filla gran toca el piano." L'amic acaba: "Perfecte, ara ja lliga tot".

PREGUNTA: Quines edats tenen les tres filles del matemàtic?

MOTS ENCREUATS

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1										
2			••••							
3			••••						••••	
4					••••					••••
5				••••						
6	••••	••••								
7					••••			••••		
8						••••				
9		••••			••••			••••		
10								••••		

HORIZONTALS: 1.- Corporació pública que governa el municipi. 2.- Article personal, femení / Botiga on hom ven armes. 3.- Cavitat o depressió, en sentit figurat, part interna d'una cosa. / Personatge d'aquesta revista. / Consonant. 4.- Unitat monetària japonesa, pl. / Home de gran potència. 5.- Animal semblant al cavall, més petit. / Llinatge d'un famós mariner espanyol que donà la volta al món. 6.- Noses que impedeixen la visió. 7.- Al revés, persona del sexe femení. Símbol de l'element alumini. / consonants. 8.- Relatiu al mode. / Elegeixi. 9.- Vocal. / Matrícula de certs vehicles militars. / Agrada molt als cans. / Negació. 10.- Que te el tronc configurat de tal o tal manera, fem. / article masc.

VERTICALS: A.- Inquietud angoixosa/Que mostra afecció. B.- Personatge de las tondalles, fem. pl. / Al revés, adverbí de lloc o relatiu. / vocal. C.- Vocal / Filles del teu germà. D.- Participi plural de néixer. / Períodes de la Historia. E.- Triple, prefix. / Article, masc. / Consonant. / Vocal. F.- Fruit sec que es cull per aquest temps, abundós a Mallorca, altre temps. / Qualitat natural d'algú o de qualque cosa, al revés. G.- Que mira molt prim. H.- Llevaré la vida, al revés. / Consonant. I.- Prefix de negació, al revés. / Prepara. J.- D'aquesta manera, adverbí. / Petit orifici, boca d'un estómac.

SOPA DE LLETRES

Dins aquest embull de lletres podeu trobar-hi vuit malnoms ben coneguts en aquesta Vila de Campos.

D	O	N	F	A	C	A	R	I	O	B
I	I	S	A	O	T	R	U	L	P	O
B	E	M	N	Y	R	A	V	I	J	A
A	S	S	O	N	H	M	L	E	D	I
N	U	R	B	N	A	T	A	R	P	L
Y	H	E	M	C	I	D	N	T	C	L
E	R	R	F	U	C	L	O	I	G	U
T	O	R	R	A	T	U	P	L	O	E
A	C	O	L	L	I	B	U	M	E	N
Q	U	I	B	E	S	S	O	D	T	T

ENDEVINALLA

Monstre som entre la gent;
 foc respir, i no m'abràs
 i de mi fan tant de cas
 que m'envien mil presents.
 Jo meng sense tenir dents
 i vomit de nit i dia,
 i ningú té estuguedat
 de menjar es meu vomitat,
 per molt estugós que sia.

LES SOL.LUCIONS: AL PROPER NÚMERO DE RESSÒ

EL NOSTRE TERME SEGONS ELS AUCELLS

